

HAMMERFEST MENIGHETSBLAD

53. årgang. ♦ Nr. 2. ♦ juni 2019

Liste til valg 2019 - Hammerfest menighetsråd

1. Even Hermann Lund, 68 år, Pensjonist

6. Wenche Britt Enoksen, 73 år, Pensjonist

11. Tina Arnevik Nærdal, 47 år, Ansettelingsleder

16. Tor Magne Olsen, 71 år, Pensjonist

2. Grete Holmgren Kål, 69 år, Pensjonist

7. Hans Mathias Ellingsen, 78 år, Pensjonist

12. Kari Harald Karlsen, 53 år, Kunstner

17. Per Løkken, 76 år, Pensjonist

3. Kjell Kristoffersen, 65 år, Pensjonist

8. Freydis Arnhild Mørberg, 44 år, Pensjonist

11. Roger Mortensen-Hansen, 48 år, Ståler

18. Kim Adrian Zahl, 48 år, Student

4. Heidi Sætermo Daas, 45 år, Hjemmeverende

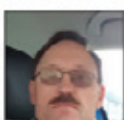
9. Rasmus Enoksen, 28 år, Opplæringskonsulent

14. Odd Arne Guttorfsmoen, 51 år, Kirkerådgiver

19. Hans Kristian Østvik, 66 år, Pensjonist

5. Odd Arnefinn Oskarsen, 59 år, Jernist

13. Rigmor Karin Solheim, 67 år, Pensjonist

15. Vigleik Johannes Østnes, 70 år, Pensjonist

20. Tormann Herma, 52 år, Brukerrepresentant

Kandidatene til menighetsråd i Kvalsund og Kokelv

KVALSUND MENIGHETSRAÐ:

KRISTINE ANTONSEN FJENSCHO - 25 år, assistent på Kvalsund skole

ANNE-MARIE RØHNSEN - 40 år, pensjonist

PÅL-EDVARD FREDRIKSEN - 64 år, pensjonist

UNN VIGDIS NILSEN - 46 år, uføret

TOR ARNE OLAFSON - 50 år, kunstbilsjåfør

BENTE S. OLSEN - 52 år, kontorassistent på Kvalsund skole

ANNA HELENA MATHISEN - 67 år, pensjonist

HANNE KRISTIN SARA - 53 år, sekretær på servicekontoret Kvalsund rådhus

LENE RENATHE HANERØD - 50 år, barne- og ungdomsarbeider

JEANETTE ELISE HURMER - 56 år, faste-lektor på UTT, styrings- og undervisnings

KOKELV MENIGHETSRAÐ:

ROALD ANDREAS NILSEN - 54 år, stillingsledende

KJELL FASTE SJO - 69 år, pensjonist

CAMILLA ELISABETH NILSEN - 48 år, lærer på Kokelv skole

JAN ARVID JOHANSEN - 48 år, delfiskolelærer

EDMUND BERNT HENRIKSEN - 75 år, pensjonist

ANN-BEGGE NILSEN - 51 år, renholdningsleder Kvalsund kommune

TOR ARNE TAKNES - 59 år, barnebarnslærer

JORUNN KLARA ELLISEN - 73 år, pensjonist

ASTRID SERINE JOHANSEN - 71 år, pensjonist

Kong Oscar II's kapell er oppført i 1869 som en grensemarkering mot vår store nabo i øst. Kapellet representerer også protestantismens østligste utpost i nord mot det grask-ortodokse Russland. Her fotografert med ut bryllupsfølge oppstilt på trappen for fotografiering.

Kong Oscar II's kapell i Grense-Jacobselv 150 år

Trillingdåp i Hammerfest kirke

**Vi ønsker alle
våre lesere
en riktig
God Sommer!**

Hammerfest kirkekontor

kirken@hammerfest.kommune.no

Kirkegata 21, Boks 70
9615 Hammerfest

Tlf.: 78 40 29 20

Kontortid:

Mandag – fredag kl 0900 – 1400
Lunsj: kl 1100 – 1130

Ellen Birgitta Johansen kirkeverge
ebj@hammerfest.kommune.no
Jon Atle Birkeland fung. prost
jon.atle.birkeland@hammerfest.kommune.no
Jon Arne Tandberg, fung. sokneprest
jon.arne.tandberg@hammerfest.kommune.no
Elena Brovold kantor
Elena Fredriksen organist
Ingvill Ulveseth diakon
Aileen Zahl prestevikar
Berit Oskarsen menighetspedagog
Eva Bjørgve konsulent
eva.bjorgve@hammerfest.kommune.no
Nittaya Bumrunghphet renholder
Trond M. Sivertsen kirkegårdsarb.
Vidar Strandheim kirkegårdsarb.
Odd Arne Guttormsen kirketjener
Hans Arne Dahl klokke/kirketj.
Leder i menighetsrådet Hans Arne Dahl

MENIGHETSBLADET

Kirkegata 21, Boks 70
9615 Hammerfest

Tlf.: 78 40 29 20

Redaksjonen:

Redaktør: Anne-Line Nora.

Sekretær: Eva Bjørgve

Økonomi: Ellen B. Johansen

Montasje/Layout:

Helge R. Johnsen.

Trykk: Trykkeriservice AS, Lakselv.

Opplag: 4600

Utkommer: 4 ganger årlig.

Distribusjon: Posten.

Bankkonto nr.

7592.05.13026

Kvalsund kirkekontor

Rådhusveien 18, 9620 Kvalsund

Svein M. Sivertsen kirkeverge
svein.sivertsen@hammerfest.kommune.no
Vegard Loke Rønning ... sogneprest
sogneprest@kvalsund.kommune.no
Linda Rønning menighets-
sekretær og trosopplærer
linda.ronning@kvalsund.kommune.no
Reidar Holmgren kirketjener
og kirkegårdsarbeider i Kvalsund.
Roald Nilsen kirketjener i Kokelv
Serine Nikodemussen
renholder i Kokelv kirke.
Leder i menighetsrådet i kvalsund:
Vegard Loke Rønning.
Leder i menighetsrådet i Kokelv:
Roald Nilsen

Orgelkonsert

*Det er sommer i Hammerfest. Uansett vær.
Og orgel i Hammerfest kirke bruser og stråler.*

TO ORGANISTER:

ELENA BROVOLD OG ELENA FREDRIKSEN

skal gjøre sitt beste for å få varmere sommer.

Her. I Nord. Musikk stund i kirka.

For alle i Hammerfest:

TURISTER, GJESTER, BYFOLK, REISENDE.

Velkommen!

Kildesortering på kirkegårdene

Vil minne alle som steller på gravstedene om å sortere avfallet i rett dunk. Det letter arbeidet for de som jobber der, og de kan bruke tid på andre oppgaver på kirkegårdene. Det er så mye triveligere å besøke kirkegårdene når de er velstelte.

Det skal ikke kastes personlige ting i søppeldunkene!

LEDER

Den gode vårfornebbelsen er rimelig fraværende. Vi har pr. dags dato det heller kjølig. Det hjelper på humøret at det ikke er bare solskinn hele tiden sørpå heller. «Vi får stå han av », som vi er meget god til.

I menigheten har alle aktiviteter for små og store barn tatt lang, god sommerferie. For de voksne skjer det derimot ennå noe, - da vi i slutten av juni tradisjonen tro, dra

på heldagstur med buss til Karigasniemi i Finland.

I juli måned nærmere bestemt 13. og 14. juli er det nok et tradisjonsrikt arrangement og da i kirken. Det er 50 - års konfirmannt jubileum. Og alltid hyggelig er det at utenbys og langveis færende « konfirmanter » er flinke til å delta på feiringen.

Nytt menighetsråd skal velges til høsten i hele soknet. Listene over kandidatene er på plass i bladet. Menighets/ - råds arbeidet består av mange ulike oppgaver og utfordringer. Det skjer mye og tildels nye saker og forandringer i Den norske kirke, som menighetsrådene skal behandle og ta stilling til. Det har vært en periode da rådene kunne bestemme mer over hvilken form, altså ha mer lokalt preg på gudstjenestene, det har Kirkemøtet som var i mars/ april gått bort fra. Nå skal liturgien være mest mulig lik i hele landet

Når vi kommer så langt at MR skal velges, tenker jeg kandidatene ønsker en aktiv, levende og god menighet for alle. En kirke med glede, humor, alvor og inkludering. Et godt fellesskap.

Men før det skjer skal vi ha en strålende sommer, med sol, varme og lystige stunder og mye glede som Hammerfest dagan byr på, - og god VM fotball for damer. Det kan jo regne litt også, så mann slipper og vanne.

De beste ønsker om en god sommer !

Husk å blomstre der du er plantet.

Anne-Line Nora,
redaktør

UTDRAG FRA PREKEN

Av Jon Arne Tandberg

6. søndag i påsketiden Hammerfest kirke, 26.05.2019

Fadervår er dagens pretekst. Bønnen Fadervår er helt sentral for gudstua, den er et av de fremste symboler på kristendommen, gjennom tekstene vi hører i dag fra Guds ord, får vi en dypere kunnskap om hva Fadervår betyr og hva den bærer i trua vår.

«Jeg kan mitt fadervår», er det mange som kan si, «for det lærte jeg hjemme hos mamma» eller pappa, eller kanskje like ofte, «ho bestemor» eller «han bestefar» var det som lærte meg fadervår. Det er faktisk veldig mange som gir uttrykk for at de har med seg denne bønnen i sin bagasje, i sin trosbaggasje hjemmefra. For det er det det handler om; i vår kultur er det ofte slik at man snakker ikke så mye om gudstro. Mange har det slik at man går ikke til kirka hvis man ikke har en grunn for det, som dåp, konfirmasjon, eller begravelse. Men det handler ikke om at folk ikke tror på Gud. Det er heller slik at «jeg kan mitt fadervår», er faktisk en trosbekjennelse, det er folk sin trosbekjennelse, at de hører til trua, og kirka.

Ja folk kan til og med si, «jeg sliter ikke ned dørstokken til kirka, men jeg kan mitt fadervår». Derfor er ikke jeg så bekymret for folks tro, det er mye mer tro blant folk, enn det som synes ut ifra tallene på oppmøtte på søndagsgudstjenester!

For mange bæres trua på Gud like mye på tradisjoner og tilhørighet til kirka, heller enn oppmøte i kirka hver søndag. Og det er klart at en sånn tro, bygd på tilhørighet og tradisjoner, den fanges ikke opp i statistikkene når man skal måle hvor religiøse folk er, vor troende folk er. Nei, den fanges ofte ikke opp når man måler oppslutningen om kirke og kristen tro ut ifra rene tall, den trua du får med deg hjemmefra, som reisebaggasje i livet, den trua som er nedfelt i det korset du fikk fra oldemor eller fadervåret du lærte av en morfar, far eller mor, den trua fanges ikke opp av statistikkene. Den gjør heller ikke at du går i kirka hver søndag, men den er der som en kraft og en tro du bærer med deg i livet, en kraft som du henter frem når livet røyner på og sjøen tårner seg opp. Den gjør at du hva som er kilden til hva som bærer livet, Gud, vår far i himmelen. Den trua er også bibelsk forankret,

I 2. Timoteusbrev skriver Paulus til sin disippel Timoteus:

4 Jeg glemmer ikke tårene dine, og jeg lengter etter å se deg igjen – det ville gjøre meg inderlig glad. 5 Jeg husker din oppriktige tro, som først bodde i din mormor Lois og i

din mor Evnike, og jeg er overbevist om at den også bor i deg.

Her beskriver Paulus det som kanskje er den viktigste og vanligste måten troen knyttes til mennesker, og det er fra generasjon til generasjon, via tradisjoner, det er slik vi gir troen som en del av den utrustning våre barn får med seg videre i livet. Derfor er det at vi hjemme gir fadervår, bibelfortellinger, sanger, symboler som et kors, eller det å få en egen bibel, - alt dette er trosopplæring, ja det er utrolig viktig, for å føre videre den tro og det budskap denne kirke er bygd på. Og i tråd med dette så doper vi våre barn, vi støtter opp om konfirmasjon, søker kirke når vi trenger det i livet, ikke minst at vi begraver våre kjære fra kirka, alt dette er en del av det store bildet av hva trua på Gud betyr for mange, bildet som handler om hva det egentlig betyr å ha tilhørighet til kirka. Det handler om hva det betyr å ha en gudstru i bagasjen på reisen i livet.

Slik er det nå, eller jeg vil si, slik er det ennå, - at denne overleveringen fortsatt skjer, av tro og tilhørighet til kirka. Men det er ikke gitt at det blir slik for alltid. Det er mange bekymringsfulle tall om dette for tiden, dåpstallene går nedover på generell basis, i en viss grad også konfirmasjon, det gjelder også vigslar og medlemsprosenten til kirka går nedover.

Det er altså mange tall som kan tyde på at denne store overleveringen vi har stått i fra generasjon til generasjon, av tilhørighet til gudstro og kirka, den går nedover. Og det vi gjerne kaller folkekirken er jo bygd på disse tradisjonene som tallene viser at det er nedgang i oppslutningen om.

Så hva gjør vi da? Jeg tror vår første og største oppgave er ikke å bekymre oss, men gjøre det vi skal gjøre. Det skal bli en velsignelse for vår kirke, å få veien og finne vårt eget ståsted som kirke, som vitne for troen på Gud, om evangeliet om Jesus Kristus. For det har alltid vært vår tro, at grunnleggende sett så er det Den hellige Ånd som vekker troen og bærer troen i hjertene. Vi kan ha tusen tanker og ideer om tiltak, planer, mål og styring for å møte tall og trender, men vi må aldri glemme det som er selve arbeidsfordelingen mellom Vår Herre og oss selv som døpte mennesker og kirke, det er Gud som vekker troen og skaper kirke, og i det bilde kaller Gud oss til å arbeide i som vingårdsarbeidere i Herrens hage. Vårt arbeid som vingårdsarbeider er å be, dele ordet, feire gudstjeneste, arbeide for å være og skape en troverdig kirke, med evangeliet om Jesus Kristus, som vår kraft, vårt håp og vår styrke.

Amen

Lars Levi Læstadius

Utsmykningen på orgelgalleriet i kirken viser 11 felt med malte bilder. Felt nr. 10 viser bilde av prest og botaniker Lars Levi Læstadius. På bildet ser vi lederstjernen med en blomst. Leder-stjernen er symbolet på en samekvinne som fikk Læstadius til å se lyset og predikere på en slik måte at folket forsto budskapet. Blomsten symboliserer at han var botaniker.

i er mange her i Finnmark som har hatt familiemedlemmer og kjente som var læstadianere. Selv var mine besteforeldre på farssiden det, - de var innvandrere fra Finland, - og slo seg ned i Vadsø.

Helt fra 1700-tallet og fram til første verdenskrig kom det flere bølger av finsk innvandring til Finnmark og Nord-Troms. Denne innvandringen gikk særlig til Lyngen, Alta og Tana.

Den største innvandringen var fra 1860-årene. Da var det også svært vanskelige forhold i Nord-Finland. Det rike fisket og mulighet til jordbruk i fjordene og dalene lokket mange.

I denne omgangen dro de helst til Øst-Finnmark, til Varanger og Pasvik. Her kunne man etter hvert snakke om nesten 100% finskspråklige bygder. De kom hovedsakelig fra læstadianske bygder i Nord-Finland og Sverige. Mange av dem sluttet seg til vekkingen også etter at de kom til Norge. Læstadianismen kunne spille en rolle som identitetsfaktor og motkraft mot presset fra norsk språk og kultur.

Etter en god del år oppsto det flere retninger/fraksjoner innen den læstadianske bevegelse, som også førte til strid, splittelser og uenighet om lærespørsmål. Men felles for alle

Bildet er utført av maler og treskjærer Eva og Knut Arnesen. Foto Helge R. Johnsaen

retninger er at de vil være strengt lutherske.

Min bestefar (Karl Sirkka) ble i 1920-årene leder for de førstefødte. Denne fraksjonen vokste til å bli den dominerende retningen i Øst-Finnmark, og den fikk fotfeste flere steder i Vest-Finnmark bl.a. i Porsanger og Nordkapp.

På samme tid i Alta og Talvik var det felles motstand mot førstefødte-dogmet, under leder Petter Posti. Denne motstand spredte seg også til Hammerfest, hvor de vaklet mellom gammellæstadianisme og de førstefødte.

Etter Posti's død, flyttet lærer Ananias Brune til Hammerfest og overtok som leder, og Hammerfest ble senter for gammel-læstadianer fraksjonen.

En fellesnevner for hele vekkelses-bevegelsen var sterke fromhetskrav/-forbud: mot røyking, alkohol, dans, kortspill, kino med mer. Også pynt,

slips, juletre og all unødvendig stas, både klesplagg og i hjemmet var utelukket.

BARN, UNGDOM OG STUDIER

Lars Levi Læstadius ble født i 1800 i Jäkkvik, seks mil nordvest for kirkestedet Arjeplog i svensk Lappland. Han var det første barnet i en fattig nybyggerfamilie. Faren, Carl Læstadius, var av presteslekt. Forfedrene hadde siden andre halvpart av 1600-tallet vært prester i Arjeplog. Moren, Anna Magdalena Johansdotter var fra Storsele og av svensk-samisk opphav. Hun var den andre kona til Carl Læstadius.

Barndomshjemmet var preget av stor fattigdom, også etter at de flyttet til Arjeplog. Faren var drikkfeldig og brutal mot moren når han var full. Erfaringene med både fattigdommen og alkoholen sine virkninger kom til å prege Lars Levi Læstadius sine holdninger.

Fattigdommen kom til en viss grad til å forfølge han hele livet, og kan nok ha skapt en mindreverdigfølelse hos han. Denne følelsen var i så fall kompensert ved å gjøre fattigdommen til et ideal og et uttrykk for rikdomsforakt. Trass i disse forholdene i hjemmet synes foreldrene å ha lagt stor vekt på å gi han og den to år yngre broren Petrus en solid undervisning. Det er sagt at de kunne lese i fem årsalderen.

I 1808 flyttet familien til en sønn fra farens første ekteskap, Carl Erik(d. 1816), som var prest i Kvikkjokk. Der hadde brødrene det bra på alle vis, men da halvbroren døde, måtte de greie seg selv som gymnasiaster i Härnösand. Ved hjelp av sparsommelighet og flid klarte de seg gjennom også studietiden i Uppsala.

Læstadius var interessert i botanikk, og valgte å studere det. Etter en tid brøt han likevel tvert av, og begynte å studere teologi. Årsaken til dette er uklar, men et råd han fikk med den sterke slektstradisjonen, var trolig avgjørende. Begge brødrene avla preste-eksamen og ble vigslet samtidig i 1825.

Lars L. Læstadius kom likevel til

å drive med botaniske studier hele prestatiden sin. Han ble kjent som en av de fremste ekspertene i samtiden på den nordiske fjellfloraen. For innsatsen sin på dette feltet ble han medlem av den Kongelige svenske vitenskapsakademiet. Etter å ha fulgt en fransk vitenskapelig ekspedisjon fra Alta over Kautokeino til Sverige i 1838, fikk han tildelt den franske æreslegionen sin ridderstjerne.

Han publiserte en del artikler om botanisk emner i svenske fagtidsskrift. Han fikk en fjellvalmueart oppkalt etter seg. Dette er en svært sjelden plante som er funnet noen få steder i Troms og på Pältsafjellet i Nord-Sverige.

PREST OG MISJONÆR I LAPPLAND

Læstadius ble først ansatt som hjelpeprest i hjembygda Arjeplog og var samtidig misjonær i Pite lappmark. Året etter ble han av biskopen plassert som sogneprest i Karesuando. Dette var det nordligste soknet i Sverige. Her var han nødt til å lære seg tornesamisk og finsk, siden nær sagt ingen av soknebarna forsto svensk. Det var særlig finsk som kom til å bli det språket Læstadius prekte på. Dette er nok noe av årsaken til den nær sakrale rollen dette språket siden har hatt i Læstadianismen.

I 1827 giftet han seg med en nybyggerdatter han kjente fra barndommen, Brita Catarina Alstadius (1805-88). De fikk 12 barn og av disse levde 11 opp. Også som prest og senere prost var Læstadius fattig. Den store barneflokket krevde sitt. Han var ikke for streng til å kreve inn tiende, som skulle være lønnen hans, av de fattige soknebarna. Gjestfriheten var stor i prestehjemmet. Det var ofte fullt av folk som fikk både mat og losji. Det skal ikke ha manglet noe på hans iherdighet i tjenesten, også før det åndelige gjennombruddet. Han fartet flittig omkring i det vidstrakte soknet.

Særlig var han opptatt av å forbedre opplæringen av barna i den såkalte konfirmantskolen. Et av de største problemene han møtte i arbeidet sitt, var drukkenskapen blant folk. Med dette fulgte kvinne- og barnemishandling, usedelighet, kriminalitet og fattigdom. Læstadius

prekte strengt mot dette, men med liten fremgang, ifølge han selv.

Sommeren 1843 tok han den såkalte pastoraletksamen i Härnösand, noe han måtte ha om han ville være prest utenfor Lappland. Hans latinske pastoralavhandling *Crapula Mundi* hadde voldsomme angrep på de rådende kirkelige forhold og det profane kulturliv.

Sitt åndelige gjennombruddet fikk Læstadius i 1844, etter å ha vært prest i 18 år. Dette kom ikke uten kriser og kamp over lang tid. Han hadde vært plaget av sykdom og dødsfall i nær familie. Han mistet en sønn i 1839 og broren Petrus i 1841, noe som førte han inn i en tid med angst og samvittighetskvaler.

Samme året som han tok pastoraletksamen, ble han utnevnt til fylkesprost og visitator for alle sokn i Lappland.

På den første visitasjonsreise traff han i Åsele en ung samejente, Maria. Samtalen med henne i sakristiet etter gudstjenesten var ifølge Læstadius selv det som fikk det til å lysne for han. "Den kvelden fikk jeg kjenne en forsmak på gleden i himmelen!", har han skrevet. Samtidig har han fått en forståelse av at arbeidet som prest var mer et personlig kall og ansvar enn før.

Etter visitasjonsreisen tok en ny epoke til både i hans liv og soknet hans, faktisk på hele Nord-kalotten.

VEKKINGEN

Forkynningen, som nok hadde vært streng før også, ble nå skarpere. Nåden ble forkynt klarere for de som kom i sjelenød. Mange reagerte mot det grove språket. Læstadius var på bølgelengde med sine tilhørere, samtidig som han hadde evne til å konkretisere de kristne sanninger med bilde fra naturen, og folk sitt daglige liv. Med undring, uro og til dels spott reagerte de dannede på de nye tonene i forkynningen. Vinteren 1846 ble starten til en ny vekkelsestid som kom til å endre folkelivet i Karesuando helt. Det strømmet nå mennesker til kirka, også langveis fra, for å høre den "gale" presten.

Vekkingens ytringer var nokså påfallende. De omvendte kunne ha syner og fikk åpenbaringer når Læstadius prekte. Det mest egenartede var det som ble kalt "rørrelser" (på finsk *liikutukset*). Det

var når folk kom i sterk affekt under gudstjenestene, og ga uttrykk for dette ved hopping, omfavning, gråt og høye rop. Læstadius så på dette som tegn på levende tro, og prøvde ikke å stanse slike ytringer.

Under denne vekkingstiden vant kampen over brennevinet en stor seier. Han sendte ut avholdsarbeidere som et viktig middel mot drukkenskapen.

Enda viktigere skulle de såkalte misjonsskolene bli. Læstadius startet den første skolen i 1848. Formålet med skolene var å gi barn og unge kristen kunnskap og motvirke all drikking. Her ble hans prekener lest. Den typiske læstadianske lekmannsforkynningen ble utformet på dette viset.

STRID OG VANSKER

I 1849 ble Læstadius utnevnt til sogneprest i det nyopprettede soknet Pajala. Også der skulle vekkingen gripe om seg raskt. Han møtte nå en sterkere og mer utholdende motstand enn før. Pajala var et annet og mer sammensatt samfunn. De negative holdningene han hadde til de rike og overklassen, hindret han i å vise nødvendig varsomhet. Med kraftig og utfordrende forkynning terget han "herskapsfolket" på seg. Dette førte med seg mange feider, klager og meldinger til kirkelige og verdslige overordnede.

På toppen av det hele kom de tragiske hendelsene i Kautokeino i 1852, som svekket hans navn. Etter mange år med hardt arbeid og nerveslitende strid, merket Læstadius at kreftene minsket. Han fikk store plager med syn, smerter i bryst og mage. Han døde i 1861.

Gravferden i Pajala ble en sørgehøytid som rørte ved hele Nordkalotten, og et vitnemål om hvor langt og vidt vekkingen hadde nådd. Det var samlet folk fra tre riker og av fire språk, for å ta farvel med denne "ødemarksprofeten" og "lapplandsapostelen", som skapte den største religiøse folkebevegelsen i nord.

Kilde: Per M. Aadnanes
A. L. Nora

UTDRAG FRA HAMMERFEST MENIGHETS ÅRSBERETNING 2018

Hammerfest kommune er en ett-sokns kommune, soknet har tilsvarende geografiske grenser som kommunen, og hadde 7418 medlemmer pr 31.12.2018.

Menighetsrådet skal ha sin oppmerksomhet henvendt på alt som kan gjøres for å vekke og nære det kristelige livet i soknet.

Søndag 26. mai avholdt Hammerfest menighet årsmøte i kirkens vigselskapell. Leder i menighetsrådet, Hans Arne Dahl, ønsket velkommen og delte ledelsen av møtet med prestevikar Aileen Zahl, diakon Ingvill Ulveseth og kirkeverge Ellen B. Johansen.

MENIGHETSRÅDETS SAMMENSETNING:

Leder: Hans Arne Dahl

Nestleder: Seia Piri

Medlemmer: Pål Blix Johansen
Berit R. Oskarsen, Gyri E. Krogh,
Hans M. Ellingsen, Even H. Lund,
Wenche B. Enoksen

Vara: Knut H. Karlsen, Andre O. Larsen, Leif G. Småbach, Solbjørg A. Olsen

Repr. fra kommunen: Haldis Olsen

Vara: Tom K. Hermo

Geistlig repr.: Jon Atle Birkeland

Menighetsrådet har hatt 8 møter og behandlet 44 saker, og innkalt til ett medlemsmøte. Av arrangementer i kirken utenom høymesser og kirkelig handlinger har det vært 19 forskjellige arrangementer, flest konserter.

Hammerfest menighet har etter avtale med Normisjon støttet Okhaldhunga sykehus i Nepal med kr. 30 000,- i 2018.

* **Biskop Olav Øygard** var på visitas i menigheten 7.- 11. mars 2018.

* **Vedlikehold** av ulike slag er foretatt i Hauen kapell og kirkegård, og på Rypefjord kirkegård, og i løpet av året har det vært branntilsyn. Det er gjort en rekke vedlikeholdsarbeid i Hammerfest kirke. Arbeidet med nødutgang og heis i kirkestua har fortsatt i 2018. Prosjektet er ikke fullfinansiert. Kommunens planavdeling skal prosjektere arbeidet videre. Kirkestua er fortsatt stengt som følge av manglende nødutgang. Det har vært branntilsyn. Førstehjelpsutstyr er gått

over.

* **På gravlunden** i Fjordadalen er det utført en rekke forskjønnende vedlikeholdsarbeid. Det har vært branntilsyn i driftsbygning.

* **Menighetsbladet** kom ut med 4 nummer i 2018. Vi har mange tilbakemeldinger på at bladet blir satt pris på, og har mange lesere. Vi har mange som bidrar med pengegave til menighetsbladet. Vi har også faste bedrifter som annonserer. Vi takker alle som bidrar og støtter dette arbeidet. Takk også til redaktør Anne-Line Nora og til Helge R. Johnsen som har ansvar for grafisk design.

* **Trosopplæring** i Hammerfest Menighet fra 0 - 18 år.

I 2018 ble det døpt 58 barn i Hammerfest sokn. 30 gutter og 28 jenter.

* **Dåpshilsen.** Vi sender ut en brosjyre som 1- års hilsen for dåp.

* **2- åringer** får en CD og en hilsen med informasjon om hva som skjer i menigheten.

* **Utdeling** av adventskalendere til 2 - 3 åringer som blir invitert til å komme i kirken for å få kalender.

* **Utdelingen** av 4-årsbok skjer i kirken i desember.

* **Utdeling** av 6- årsbok ble arrangert på gudstjeneste i juni.

* **Babysang:** Det er det trosopplærings tiltaket som når flest barn i målgruppen. Tre kurs ble arrangert, som består av åtte samlinger.

* **Knøttesang:** En sangsamling for barn mellom 1 - 5 år. Faste samlinger i perioden januar til mai, og fra september til desember. Knøttesang er menighetens søndags - skole og våre medlemmer er innmeldt i Norges Søndagsskoleforbund.

* **Allehelgensdag** for barn. En lørdag i november ble barn i alderen 5 - 8 år invitert i kirken til Allehelgensdag, og allehelgensgudstjenesten.

* **Tårnagenter.** I 2017 ble Tårnagenthelga avlyst, derfor inviterte vi to kull til årets Tårn-agent helg. 35 barn deltok.

* **Lysvåken** overnatting i kirken ble uten overnatting denne gang. Søndag var barna med og laget gudstjenesten.

* **Leir på Solvang** - Alta. På vinterleiren i april deltok 22 barn fra

Havøysund og samme antall fra Hammerfest. Da høstleiren gikk av stabelen i september var det bare deltakere fra Hammerfest, da det kolliderte med et sportsarrangement i Havøysund.

* **Aktiv ferie.** I vinterferien, 20.- 22. februar arrangerte menigheten aktiv ferie. Arrangementet ble gjennomført i og rundt alpinbakken på Prærien. Det var barn i alderen 10 - 13 år som deltok.

* **Barnegospel:** Barna øvde i perioden januar til og med april, og fra september til desember. De deltok på følgende arrangement: karnevals-gudstjeneste, minikonsert for Knøttesang, konserten «Mens vi venter» med Hammerfest blandede kor i desember.

* **Konfirmasjon.** Konfirmantarbeidet er det mest gjennomgående undervisnings - arbeidet vi driver i menigheten. Høsten 2018 meldte konfirmantene seg på undervisningen. Det har vært fire grupper, og to undervisninger med en enkel konfirmant. Gjennom konfirmant året, skjer det en rekke arrangement, der flere av staben er involvert i dette arbeidet.

* **Ungdomsklubb:** Vi har fortsatt med ungdomsklubben Super Trooper. Et tilbud til ungdom med spesielle behov - fem unge deltok. Våren 2018 avsluttet disse ungdommene sin skolegang på Hammerfest videregående skole. Russefeiring ble markert som en del av opplegget for klubben.

* **Samarbeid med skoler** og barnehager i Hammerfest. Det er et viktig prinsipp at målet med skole - og barnehage samarbeidet er at barna skal få undervisning om hva kirken og kristendommen er. Dette er ikke en del av menighetens trosopplæring. Det ble som tidligere år gjennomført både julespill og påske vandringer for barnehagene og for elever i første klasse. Før jul deltok fire av kommunens skoler på skolegudstjenester.

* **DIAKONI.**

Diakoni er nestekjærleik, inkluderende fellesskap, vern om skaparverket og kamp for rettferd. Spennet er stort fra det den kvar-

dagslege omsorgen, til internasjonalt engasjement for nedkjemping av fattigdom. Av det diakonale arbeidet i kyrkjelyden vår er noko «synlig» for alle og noko er synleg for akkurat den det gjeld, og slik må det være.

- * **Andaktar kvar veke** på Sykehjemmet, Utsikten bokollektiv og Kirkeparken Omsorgssenter.
- * **Hjemmebesøk** og går i soknebud hjå mennesker som ønsker det.
- * **Markert samefolkets dag** i gudstjenesta.
- * **Kvinnedagsgudstjeneste.**
- * **Tatt del i bøneveke** for kristen einskap og fellesmøter med dei andre kyrkjelydane i byen.
- * **Gudstjenester** med Tro og Lys og samlingar med Tro og Lys.
- * **Finlandstur** med andeleg og sosialt fellesskap.
- * **Sang - samlinger** i Skaidiveien.
- * **Mange i Hammerfest** har strikka til spedbarn og vaksne pasientar på sjukehuset i Okaldhunga.

Dette er en del punkter av det diakonale arbeidet i menigheten

* **SLUTTKOMMENTAR.**

Hammerfest kommune blir sammenslått med Kvalsund i 2020. Det betyr at vår periode som ett-sokns- kommune er over. Det nye kirkelige fellesråd kommer til å ha tre sokn; Hammerfest, Kvalsund og Kokelv. Kirkelig fellesnemnd jobber med sammenslåingen og i 2019 skal det blant annet avklares fremtidig organisering av soknene. Ny tjenesteytingsavtale skal på plass. I tillegg jobbes det med å finne festeansvarlige til mange gravsteder på blant annet Hauen kirkegård. Dette er et omfattende arbeid som bør være på plass innen 01.01.2020 når de to fellesrådene slås sammen.

Det blir også nye kirkegårds vedtekter. Hammerfest sokn skal også få gjort ferdig registreringen av gjenstander i kirkebygg databasen. Kirkekontoret har også fått beskjed fra Hammerfest kommune om at lokalitetene til kontoret må flytte. 2019 blir derfor et spennende år for Hammerfest menighet med mange saker som skal avklares.

- * **Regnskapet for 2018** er revidert og funnet i orden.
- * **Vi ønsker å takke alle** som har bidratt gjennom året som er gått, både frivillige, menighetsrådet, ansatte og andre som har gjort en innsats.

-ref. -aln-

PALMESØNDAG DEN 14.APRIL var det en stor begivenhet i kirken i Hammerfest. Det var Gudstjeneste klokken 12.00 med prest Jon Arne Tandberg. Det var fem barn til dåp og tre sett foreldre, det var nemlig TRILLINGER som ble døpt. Og det kunne jo ikke skje uten at menighetsbladets utsendte spurte om lov og ta bilder av trillingene, og skrive litt i bladet. Svaret fra dem var naturligvis ja.

Navnene på trillingene er: Luna, Tomine, Sol. Det er ikke ofte at trillinger blir døpt i kirken så dette måtte jo i menighetsbladet.

Hans Arne Dahl

TAKK TIL ALLE BARN SOM HAR VÆRT PÅ SAUELETING I HAMMERFEST KIRKE. Nå er sauene klippet, vasket og sluppet ut på sommerbeite. Vi håper at vi finner alle til høsten og at ingen går seg bort.

Hilsen alle oss i kirka.

KIRKEMUSIKK

Kirken er et sted hvor man synger og spiller for den treenige Gud. Kirkemusikken kommer til uttrykk på forskjellige måter: i gudstjenester og kirkelige handlinger, i korvirksomhet og konserter, i hjemmet og i forskjellig pedagogisk virksomhet.

Den norske kirke er en av de største aktørene innen kunst og kultur i det norske samfunnet. På den ene siden er kirken en stor kulturleverandør gjennom det omfattende arbeidet som gjøres, og på den andre siden tar kirken imot impulser fra det som skjer i samfunnet og i den verdensvide kirken. Dette er med på å forme kirkens uttrykk innenfor kunst og kultur. I menighetene finnes et bredt spekter av kulturelle tradisjoner: Kunsthåndverk, arkitektur, billedkunst, ordkunst og skapende og utøvende formidling av musikk. Til denne rike arven hører også de religiøse folketonene og stemmer fra den samiske kirken, med dens livsrytme og hverdag.

MUSIKALSK VIRKSOMHET I MENIGHETEN

Musikken gjør livet rikere, dypere og mer fargerikt. Det gjelder også det livet som utfolder seg i kirken. Kirken er en del av samfunnet og har blant annet som oppdrag å bygge gode relasjoner. Kirkemusikken er en ressurs på flere områder:

TROSOPPLÆRINGS-PERSPEKTIV

Trosopplæringen i Den norske kirke skal sikre at alle døpte mellom 0 og 18 år får systematisk opplæring i den kristne tro.

Det er et kjennetegn ved kirken som læringssted at den rår over et mangfold av uttrykk- og samværsformer som innebærer læringspotensial. Kirkemusikk- og kulturvirksomhet gir et godt grunnlag for at barn og unge kan være deltakere og ressurser for menigheten som lærende fellesskap. Dette fellesskapet er en god arena for læring av bibeltekster, liturgi og salmer.

DIAKONALT OG INKLUDERENDE PERSPEKTIV

Musikk i diakonalt perspektiv handler om å være til hjelp i ulike faser i livet, til trøst og oppmuntring i sorg og glede i gode tider. Sangen og musikken har en viktig funksjon på institusjoner, for mennesker som ikke har et verbalt språk å uttrykke seg med. I musikken møter de noe gjenkjennelig, som ofte kommuniserer bedre enn ord og tale.

Musikk bygger broer mellom forskjellige kulturer. Når menigheten tar i bruk nye og fremmede musikalske uttrykksformer, blir musikken en viktig del av det interkulturelle arbeidet. Musikken er med på å skape forståelse og respekt og bryte ned fordommer mot andre kulturer. Musikken kan også være med på å bygge broer mellom generasjoner gjennom å skape møtesteder for mennesker i ulike faser av livet.

GUDSTJENESTER OG KIRKELIGE HANDLINGER

Den kristne kirke er en syngende kirke. På en særlig måte har den lutherske kirken kirkemusikalsk arv i form av salmer og sanger som blir brukt ved gudstjenester og kirkelige handlinger. I salmebøkene **finner vi mangfold av tekster og musikk som spiller kristen tro gjennom mange hundre år og frem til vår tid.** Salmeskatten vår er en kilde til inspirasjon og fordypning. Å skape nye uttrykk for gudstroen gjennom sang, er en kontinuerlig prosess.

Den gudstjenestefeirende menigheten må få anledning og motivasjon til å ta helhjertet del i gudstjenesten. Ikke alle gudstjenestedeltagere kjenner liturgien og et vidt repertoar av salmer.

Ved vigslar og gravferder blir det ofte gjort tradisjonelle valg av salmer og musikk. I mange tilfeller ønsker de pårørende eller brudeparet, musikalske og verbale innslag, som gir den gudstjenestlige handlingen personlighet og særpreg. Dette kan skje gjennom ulike former for musikalsk medvirkning fra kirkemusikeren eller andre. Her har kirkemusikeren en oppgave i å gi rettledning om hva som kan passe i den aktuelle sammenheng.

INSTRUMENT

Orgelet og andre instrumenter

Sangstemmen er kirkens viktigste instrument. Det er tradisjon for å støtte sangen i gudstjenesten med instrumentalmusikk, da særlig ved hjelp av orgelet. **De fleste kirkebyggene i Norge er utstyrt med pipeorgel.**

Mange av disse orglene egner seg også svært godt til konsertbruk. Orgelet har en tradisjon og utbredelse som har gitt det en sentral plass i menighetens liv. Det er et av kirkens fremste kulturelle varemerker. Med den store spennvidden orgelet har når det gjelder klang, har det vist seg velegnet til en lang rekke musikalske oppgaver. Orgelet alen kan uttrykke en stor musikalsk variasjon.

Et orgel blir tilpasset det rommet et skal stå i, og er således ikke et masseprodusert instrument. Orgel blir bygget svært forskjellig med hensyn til stemmer, klangfarge og dynamisk spenn. Instrumentet skal egne seg til liturgisk bruk. Det skal støtte menigheten og dekke ulike behov for akkompagnement.

Ved at stadig flere stilarter får komme til uttrykk i kirkerommet, blir det i økende grad brukt andre instrument enn orgel ved gudstjenester, kirkelige handlinger og konserter. Disse instrumentene blir brukt både i samspill med orgelet og i stedet for orgelet.

Kilde: Kirkerådet

NORD

*Se oftere mot nord.
Gå mot vinden, du får rødere kinn.
Finn den ulendte stien. Hold den.
Den er kortere.
Nord er best.
Vinterens flammehimmel, sommer-
nattens solmirakel.*

*Gå mot vinden. Klyv berg.
Se mot nord.
Ofte.
Det er langt dette landet.
Det meste er nord.*

Rolf Jacobsen

Gaver til menighetsbladet

Tor Einar Pettersen
Liv Sylva Vejle
Rigmor Brataas
Ellinor Holmgren
Ranveig Jacobsen
Liv Aurheim Johnsen
Erling Kvalvik
Elin Strandheim
Monika Østerås Pedersen
Pirjo og Hans Kristian Østvik
Inger Marie Albrigtsen
Frank A. Negård
Harry Johansen
Berit Svanholm
Bodil K. Johansen
Kirsti S. og Ferdinand Nilsen
Randi Johansen
Karin Mauno Johansen
Anne Frønning
Lars Holmgren
Ingrid Gebhardt-Reite
Paula E. Antonsen
Randi Hjertø
Rand Simonsen
Asbjørg Karin Gamnes
Petter Fagerheim
Toril Gabrielsen
Elin Wennberg
Robin Bjerring
Gerd A. Sivertsen
Ellen Berg-Hansen
Karin Korneliussen
Johan A. Eliassen
Turid og Tore Helge Hansen
Grethe og Ådne Ellingsen
Eirik Wahl
Frank Ove Sahlberg
Ingrid Bøe Pedersen
Ragnar Jørgensen
Dag og Gerd Mona Eriksen
Arna og Jan Fr. Næss
Carin Bratuz
Karin Solstad
Turid og Egil Thomassen
Helge Jæger og
Kari Storaas Jæger
Oddvar Linnés
Eirik Arne Eliassen
Bodil og John Hjeltnes

Trond Skancke
Liv Karlsen
Ulf Eliassen
Elbjørg Bjørgve
Bodil og Eyvind Moberg
Carita og
Hans Erling Haugen
Helge Sunderø
Irene Holm
Birgit og Kjell Valle
Sagat-Samisk avis
Gunn Vaseli
Fam. Thor-Aron Simonsen
Kjellrun og Claus A. Johansen
Ellinor Riise
Anne-Lise og Hermann Huemer
Karin Isaksen
Dagfinn Nicolaysen
Britt Heggem
Per Arne Johnsen
Roy og Ann Karin Karlsen
Svanhild og Birger Amundsen
Vivian Holmgren
Bente og Viggo Brun
Else Marie Pedersen
Eva Henriksen
Jane Th. Nilsen
Hanna A. Evensen
Roger Lorentsen
Astor L. Johansen
Gunnlaug Olsen
Liv Hanna Ellingsen
Trygve Nilsen
Astrid Johansen
Liv Hoddø
Yngve Ketil og Sølvi Isaksen
Klaus Risto og
Unni Risto Høydahl
Inger Larsen
Eva Milch
Irene og Niels Lennert
Tore Stenersen
Nils Aksel Danbolt Mjøs
Knut og Grethe Sandnes
Sissel og Trond Alsen
Bente Holsbøe Hansen
Ragnhild Bredal Hansen
Janne B. Hansen
Randi Petterson
Anita og Thomas Småvik
Aud og Storm Kurthi
Grete Wold
Bente Lysjø og
Ulf-Birger Wilhelmssen
Ulf Hansen
Gerd Mauno
Kari Merete Prebensen
Margot Lyngvoll
Astrid Dalshaug og Jarl Johnsen
Grethe Bakkejord
Paula Brun Larsen
Kåre Ch. Johansen
Aslaug Baumann
Elin Røberg
Randi M. Karlsen
Svein Olav Pedersen
Haldis Samuelsen
Erna Jørstad
Lars Svorken
Odd og Aase Remme
Stein H. Johansen

Margit Vejle
Synnøve D. Nilsen
Inger-Britt Nilsen
Bjørn Kristoffersen
Gerd og Per Spein
Gunnar T. Holm
Sigrunn Pedersen
Aino A. Henriksen
Vivian Rasmussen
Torild Sivertsen
E. og O. Martinsen
Turid Skorpen
Arnhild Dahl
Olaug Nilsen
Ella og Tore Kristensen
Turid B. Hansen
Hjørdis Haakonsen
Solveig Ståhl
Paula og Alf-Hugo Thrane
Kirsten Altmann
Borgny Ingebrigtson
Bente Engesrønning
Gerd Nathalie Brenden Lund
Reidar Kvalvik
Gunn Johanne Dahl Nilsen
Elin Heitmann
Maud Pedersen Berg
Lillian og Vidar Larsen
Jorunn Johannessen
Kjell Heggelund
Marianne Mathisen
Reidar Holmgren
Annbjørn Ulveseth
Kitty Pettersen
Rolf Paulsen
Marit Eriksen
Halfdan Kvalvik
Ragnhild og Fritz Størdal
Kari og Walter Plapp
Arna Kvalsvik
Signe Grønn-Vannbakken
Arvid Johnsen
Fam. Erik Lemika
Bodil og Einar Lemika
Britt og Åsmund Thomassen
Oddrun og Harold Nilsen
Anne-Marie og Stein Larsson
Svein Erik Planting
Rigmor Brataas
Elin B. Strand
Anne-Lise Larsen
Eli og Ole Johan Johansen
Heidi og Dagfinn Pedersen
Anny Mathisen
Eili Magnhild Næss
Ann-Sylvi og Erling Jensen
Turid N. Olsen
Petra Olsen
Annbjørn Marthinsen
Ingerd Eidissen
Maud Pedersen Berg
Per Arnesen
Roald Pedersen
Astrid Myrland Hansen
Åse Kathleen Nylund

Tusen takk for gaver til menighetsbladet totalt

kr. 43931,-.

Kong Oscar IIs kapell er oppført i 1869 som en grensemarkering mot vår store nabo i øst. Kapellet representerer også protestantismens østligste utpost i nord mot det gresk-ortodokse Russland. Her fotografert med et bryllupsfølge oppstilt på trappen for fotografering.

Kong Oscar II's kapell i Grense-Jacobselv 150 år

▼ Tekst og foto: Hans Edv. Bentsen

Følger man riksveg 886 fra Storskog i Sør-Varanger og ut til kysten, ender man ved det lille stedet Grense-Jacobselv ved munningen av Jakobselva, grenseelva mellom Russland og Norge. Her ser man rett ut over det enorme Barentshavet, der intet land bryter synsranden mot nord og øst. En aner at her må det være værhardt på vinterstid, men som på så mange småplasser langs Finnmarkskysten, bodde her folk i tidligere tider som fant sitt levebrød i havet. Stedet er nå fraflyttet, men sommerstid er det feriefolk her som bak en bølgeslitt liten molo har fortøyd sine småbåter som de benytter til sommerfiske. Krabbeteinene vitner om hva som er mest ettertraktet av havets grøde.

De mange sporene etter boplasser langs elva og i hele området ved fjorden, viser at her har det bodd mennesker i ca. 10 000 år, der folket omgikk hverandre uavhengig av hvilken etnisk tilhørighet de enn måtte ha. Området har vært ikke bare et politisk grenseland, men også klimatisk, botanisk og zoologisk utgjør det en utpost mot livets yterkant mot nord.

Det som i dag fanger interessen på

det lille stedet, er et lite kapell i gråstein velplassert på en hylle i fjellskråningen mot Jakobselva. Kapellet er godt synlig langt ut over havet og også fra den andre siden av grensa, og det var meningen da det ble bygget.

Det var Stortinget som i sin tid bestemte at på dette stedet skulle det bygges en kirke av gråstein som grensemarkering. Det var ikke kirkelig betjening som i første rekke var hovedårsaken, men for å markere grensen mellom Russland og Norge ved havet. Den offisielle begrunnelsen for å bygge kapellet var følgende:

Etter grenseoppgangen i 1886 var det fortsatt uenighet mellom norske myndigheter og russiske fiskere om riksgrensen. Staten ønsket en uavhengig gransking av forholdene og sendte derfor kapteinløytnant Heyerdahl nordover for å sette seg inn i saken. Heyerdahl foreslo å reise et kapell ved Grense-Jacobselv. Forbindelsen mellom den russiske identitet og Den russisk-ortodokse kirken, og mellom Den svensk-norske evangelisk-lutherske kirken gjorde kapellet til en udiskuterbar grensemarkering, slik det russisk-

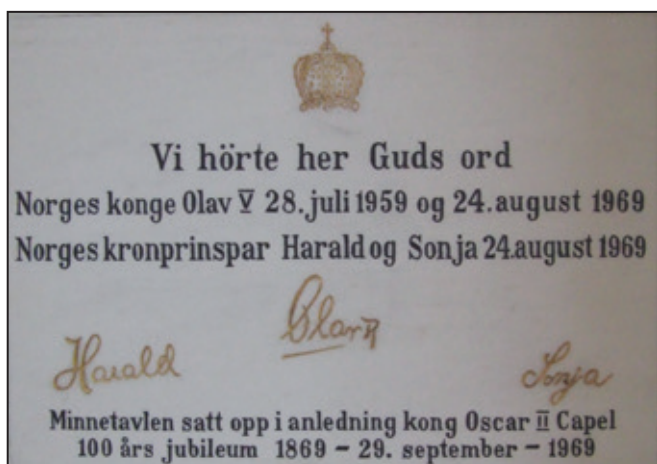
ortodokse kapellet i Boris Gleb hadde vært det siden grenseoppgangen i 1826.

Sommeren 1869 sto det nye kapellet ferdig. Navnet fikk kapellet først da kong Oscar II hørte Guds ord her den 4. juli 1873. Samtidig ytret han ønske om å få kirken oppkalt etter seg.

Kong Oskar IIs kapell er bygget i gråstein hentet fra et steinbrudd på stedet ved hjelp av de få familiene som da bodde der, samt en gruppe straffanger hentet fra Vardøhus festning. Det er en langkirke med kvadratisk tårn over inngangspartiet som vender mot havet i nordøst. Kapellet har et monumentalt inngangsparti, der portalen er i teglstein og spissbuet, døra er i stående pløyd trepanel med smijernsbeslag og er malt i samme okerfarge som alle vinduslemmene. Tårnheten reiser seg fra en pyramideform opp i en åttekantet høy og spiss form som avsluttes med et spir. Koret er bygget som et smalere og lavere tilbygg med brutte hjørner. Veggene er av upusset bruddsteinsmur, med irregulære steiner murt og fuget med mørtel. Alle dører og vinduer har en spissbuet øvre avslutning, og taket er tekket med grå skifer.

Til minne om kong Oscar IIs besøk ble det montert en veggtafle i marmor med tekst på norsk og samisk.

Kirkeskipet er et rektangulært rom med spissbueformet åpning mot koret. Alle innvendige vegger er pusset mur og hvitkalket, også våpenhuset og korets bakre vegg innvendig.

Ved koråpningen står på venstre side den halvoktogonale prekestolen på åttekantet sokkel og søyle. På høyre siden er orgelet. Altertavla har gotisk-inspirert omramming, ikke ulik samme type som var i Hammerfest kirke som brant i 1945. (Altertavla i Hammerfest hadde to spir på hver side av maleriet.) Motivet i altertavla er den korsfestede Jesus mot et mørklagt Jerusalem, og er malt av Gustav Adolf Lammers i 1867.

Nesten alt av inventar og interiør er fra byggetidspunktet, og fargene er de opprinnelige.

Kapellet har 90 sitteplasser på høyryggede trebenker med avrundet avslutning, på hver side av midtgangen.

Det mest synlige i skipets bakre del, er veggtaflene til minne om kongelige personer som opp gjennom årene har besøkt kirken. Den eldste tavlen er i marmor med norsk og samisk tekst, til minne om kong Oscar IIs besøk i 1873. Deretter følger taflene med markering av besøket som kong Olav avla i 1958 og i 1969 - da også daværende kronprins Harald og kronprinsesse Sonja var med.

Hvem satte opp trekorset på stranda nedenfor kapellet i Grense-Jacobselv?

På den gresskledde strandbredden et par hundre meter nedenfor kapellet står et umalt 2 meter høyt trekors støpt ned i bakken. Ved nærmere øyesyn sees en ekstra murklump nede i bakken inntil korset. Med gode øyne ser man små steiner i mørkere farge trykket ned og som danner følgende ord: Hammerfest - Gr.-Jacobselv 1991. Og da er det fantasien spinner - hvem og i hvilken anledning ble korset satt ned og steinbokstavene formet til ord i mørtelen? Noen som kjenner seg igjen?

Den siste kongelige gjest som besøkte kapellet var kronprins Haakon i 1996.

Kapellet ble tegnet av arkitekt Jacob Wilhelm Nordan (1824-1892) fra Kristiania. Han var den mest produktive kirkearkitekten i sin tid, og tegnet 96 kirker over hele landet.

På vinterstid er Grense-Jacobselv fraflyttet og kapellet stengt, men om sommeren er kapellet av og til benyttet til vigslar og barnedåp, og selvsagt til gudstjenester ved enkelte anledninger. I 2012 var der 5 gudstjenester, to barn ble døpt, og 4 par ble viet.

Skaidi

Skaidi, bare ordet gir en sitring i mitt liv.
Skaidi, det e´ her æ har mitt hele tidsfordriv.
Her så kan æ være, tenk dæ, bare være her.
Rusle for mæ sjøl blant alle skogens grønne trær,
høre sus fra elva, eller meisens kvirrevitt.
Solskinn eller regnvær, ka gjør det? Her e´ det fritt.
Fritt fra arbeidstrelldom, fra en hverdag som e´ grå.
Fritt fra mas og jag, la bare vekkerklokke stå.
Skaidi, med en vinterdag på flerogtjue grader
eller på en sommerdag med tropenatt på lager,
vårr elv med isgang og med trær i museknopp
eller høstens fargeprakt. Skaidi det e´ topp.
Mange har sin hytte som et paradis på jorden,
ligger der på Skaidi aller inst i Repparfjorden.
Dovre med sitt høyfjell og Mallorcas lange strender
lokke kanskje noen, men tilbake hit de vender.
Skaidi som e´ kranset om av daler og av vidder,
rev og hare, mus og røyskatt, alskens fuglekvisper,
laksesus og multefeber, jakt på kjente stier,
Sennaland og Hatter, her min fritidslust æ vier.

Skaidi har en dragning med en uforklarlig makt.
Her kan hver og en med naturen slutte pakt,
puste inn en frihet som e´ uforfalsket ren.
Her æ e´ tilbake både om og om igjen.
Her æ treffer venner og venninner over alt.
Alle har de Skaidi som sitt paradis utvalgt.
Skaidi,, som æ priser med de mest velvalgte ord.
Skaidi, dette stedet e´ det skjønneste på jord.

Oktober 1990. Dagfinn Paulsen.

Mannen på høyden

En mann stod oppe på en høyde. Tre turgåere så ham på avstand og lurte på og begynte å diskutere hvorfor mannen stod der. Den ene sa: «Han ser sikkert etter hunden sin.» Den andre sa: «Nei, han ser sikkert etter tur kameraten sin.» Den tredje sa: «Han står de oppe bare for å trekke frisk fjelluft».

De tre turgåerne kunne ikke bli enige og fortsatte å diskutere helt til de kom opp på høyden. Da spurte den ene: «Min venn, du som står her på denne høyden, har du mistet hunden din?» «Nei, det har jeg ikke,» svarte mannen.

Da spurte den andre : «Ser du etter kameraten din?». «Nei, det det gjør jeg ikke», svarte mannen. Da spurte den tredje: «Er du her for å trekke frisk fjelluft». «Nei», svarte mannen. «Hva gjør du her da, siden du svarer nei på alle spørsmålene».

Da svarte mannen på høyden: «Jeg bare står her».

Salmen jeg velger...

Denne salmen har fulgt meg i mange år, og betyr mye for meg. I løpet av livet og når dagene til tider har vært ekstra tunge med utfordringer og motganger, finner jeg stor trøst og ro i salmen.

Anne Marie Larsson.

Tekst: Ole Theodor Moe. 1904
Melodi: Christian Sinding.
Før 1900

Jesus den eneste helligste reneste...

Jesus, den eneste, helligste reneste navn som på menneske lepper er lagt ! Fylde av herlighet, fylde av kjærlighet, fylde av nåde og sannhet og makt!

Motganger møter meg - aldri du støter meg bort fra din hellige, mektige favn. Mennesker glemmer meg. Herre, du gjemmer meg fast ved ditt hjerte og nevner mitt navn.

Herre, du hører meg. Herre, du fører meg hvordan og hvorhen det tjener meg best! Gi meg å bøye meg, lær meg å føye meg etter din vilje mens her jeg er gjest!

Du, er den eneste, helligste, reneste. Gi meg ditt rene og hellige sinn! Frels meg fra snarene, fri meg fra farene, ta meg til sist i din herlighet inn!

DØDE i perioden 30.03-2019.-21.05.19 I HAMMERFEST

Navn	Født	Dødsdato
Jonny Steinar Bratlie	1952	30.03.-19
Ingeborg Aune	1928	03.04.-19
Ingjerd Synøve		
Lauritsen	1936	04.04.-19
Knut Petter Nilssen	1962	10.04.-19
Arne Gjøvik.....	1931	12.04.-19
Hans Josef		
Gunther Wittig.....	1949	16.04.-19
Ann Marie Stien	1953	16.04.-19
Nils Petter Rosvold	1964	19.04.-19
Morten Nygaard		
Langseth.....	1960	06.05.19
Janne Harriet Planting.....	1984	06.05.19
Jorunn Aud Pedersen	1931	12.05.19
Arne Einar Hansen	1948	20.05.19
Knut Armand Larsen.....	1946	20.05.19
Dag Jenssen	1962	21.05.19

BEGRAVELSER I KVALSUND:

Navn	født	dødsdato
Helén Kristin Sletten,	14.02.1962,	10.03.-19
Magnar Inge Kvitberg,	21.01.1952,	15.04.-19
Torbjørn Brodahl		
senior,	29.10.1938,	25.05.2019

SORG

Sorg er ikke over. Den tar bare en annen form.

En sorg ligner på havet. Til å begynne med er bølgene veldig krappe. Så kommer dønningene, men det blir aldri mer havblikk.

Iben Sandemose.

DØPTE i perioden 31.03 2019- 26.05.2019 I HAMMERFEST

Døpt.....	Dåpsdato	Sted
Mathea Alexandra		
Borch Antonsen	31.03.2019	Hammerfest kirke
Malene Hjelde Mortensen.....	31.03.2019	Hammerfest kirke
Matheo Rudvin		
Andreassen-Bjørn	07.04.2019	Kvaløya kirke
Adele Sofie Berg.....	07.04.2019	Hammerfest kirke
Sixten-Andreas		
Antonsen Hansen	07.04.2019	Hammerfest kirke
Nathaniel Evensen Fagerhaug	14.04.2019	Hammerfest kirke
Johan Issat Grønmo.....	14.04.2019	Hammerfest kirke
Luna Småvik Nilsen	14.04.2019	Hammerfest kirke
Sol Småvik Nilsen	14.04.2019	Hammerfest kirke
Tomine Småvik Nilsen	14.04.2019	Hammerfest kirke
Tuva Almaas-Hansen	21.04.2019	Drag-Helland kirke
Per Almaas-Hansen	21.04.2019	Drag-Helland kirke
Sol Marie Breivik Johansen.....	28.04.2019	Hammerfest kirke
Sigrun Kjærvik Larsen	28.04.2019	Hammerfest kirke
Ada Berg.....	05.05.2019	Hammerfest kirke
Olea Mansika	05.05.2019	Hammerfest kirke
Johannes Tveten Olsen	05.05.2019	Hammerfest kirke
Ingrid Aurora Ørjansdatter Hoff ..	12.05.2019	Hammerfest kirke
Nora Isaksen	26.05.2019	Rypefjord kirke
Mali Mortensen.....	26.05.2019	Hammerfest kirke

Vigde i Hammerfest kirke

2. mai Kirsti Wiik og Yngve Jernsletten

DÅP I KVALSUND

Sander Rønneberg Åkesson	døpt 21.04.2019
Live-Mari Lauritsen	døpt 12.05.2019
Mia-Kristine Hansen Figenschou	døpt 12.05.2019

FYLT AV GLEDE OVER LIVETS UNDER

*Svein Ellingsen
Nr 586 i Norsk salmebok*

Fylt av glede over livets under, med et nyfødt barn i våre hender, kommer vi til deg som gav oss livet.

Fylt av beven foran ukjent fremtid legger vi vårt barn i dine hender. Det som skjer i dåpen, gir oss trygghet.

Fylt av undring er vi i din nærhet! Du som bærer verdensromets dybder, venter på de små og tar imot oss.

Ved ditt verk, ved Kjærlighetens vilje, er vi født på ny til liv i Kristus, til et åpent liv i tro og tillit.

Og ved tidens grense lever fortsatt dine løftes-ord ved døpefonten, dåpens lys forblir når livet slukner.

Større rikdom enn hva ord kan romme, har du gitt oss gjennom dåpens gave. Herre, la vår tro bli fylt av glede!

SOMMERFUGLEN

En mann fant en gang en kokong, hvor en sommerfugl akkurat hadde begynt på den

strevsomme kampen for å bryte seg fri.

Mannen satt fasinert og betraktet dette naturens drama i flere timer. Men så skjedde det ingenting på lang, lang stund. Det virket som om sommerfuglens krefter hadde tatt slutt, og at den var ute av stand til å komme seg det siste stykket ut av kokongen.

Mannen ville gjerne hjelpe den kjempende sommerfuglen, så han hentet en saks og klippet forsiktig opp den siste biten av kokongen som hindret sommerfuglen.

Nå kunne sommerfuglen frigjøre seg uten problemer. Men kroppen var hoven og vingene små og innskrumpet. Mannen ventet og ventet og ven-

tet på å få se at vingene ble større, slik at de var i stand til å bære kroppen. Men det skjedde ikke.

Sommerfuglen fortsatte å kravle rundt på bakken. Det mannen ikke hadde forstått, var at kampen i kokongen var nødvendig for sommerfuglen.

Gjennom å slåss ville vingene vokse seg sterkere, slik at sommerfuglen var klar til å fly når den ble fri.

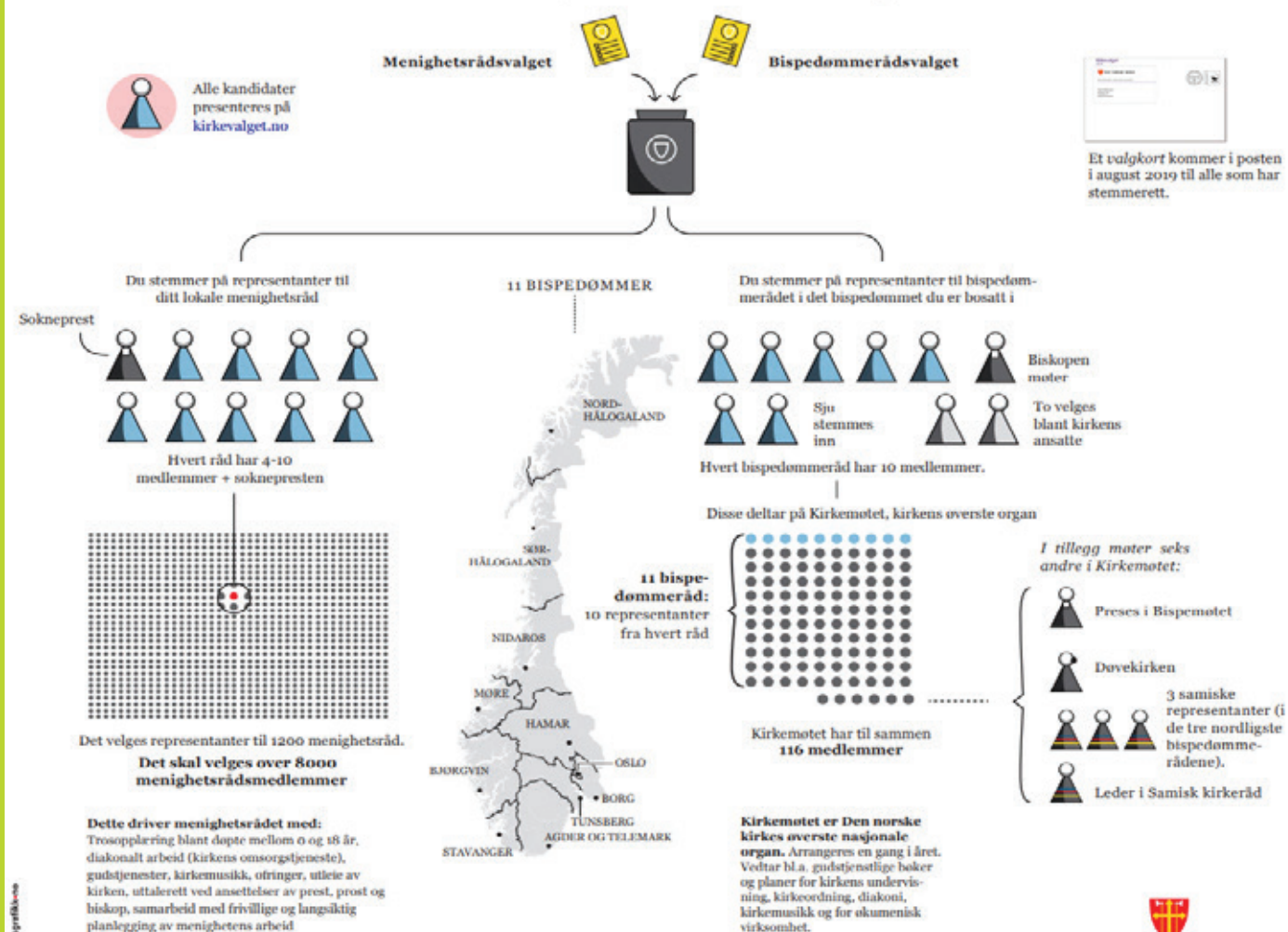
Det hender at vi ønsker at Gud ville la oss gå gjennom livet helt uten å møte noen vanskeligheter. Men et liv uten kamp ville gjort oss handikappet. Vi ville aldri blitt så sterke som vi kunne ha blitt. Og vi hadde aldri lært å fly.

Kirkevalget
8.-9. sep. 2019

Kirkevalget er to valg

Høsten 2019 kan du stemme i to kirkevalg

KONFIRMASJONSBILDE FRA KVALSUND 2019

Fra venstre: May-Lene Pedersen, Julie Holmgren, Rolf Isak Bjørnå, Mathias Liland Olaussen, Johs Anders Daniel Knutsen.

Han som konfirmerte seg i Karasjok er Ailu Sara

KONFIRMASJONSBILDER 2019

(Foto: Knut Karlsen)

Konfirmasjon torsdag 30.mai kl 1100

Siste rekke fra venstre: Martin Fivelsdal Einan, Ken Gjøran Wiik Johannesen, Stina Jacki Binda

2.rekke fra venstre: Prost Jon Atle Birkeland, Amalie Ol-

sen Moe, Miriam Amalie Pedersen, Therese Sva-
ne, diakon Ingvill Ulveseth, menighetspedagog Be-
rit Oskarsen

1.rekke fra venstre: Kristina Fredriksen, Sofie Sjøtun
Thomassen, Therese Holmgren, Kari Hoøy Sjøvold.

(Foto: Knut Karlsen)

KONFIRMASJON TORSDAG 30.MAI KL 13.30

Siste rekke fra venstre: Morten Holmgren, Ben Isac Dinesen Tingvold, Mats Rikstad Paulsen, Johannes Mathias Birkeland

2.rekke fra venstre: Diakon Ingwill Ulveseth, Ingrid Marie Mathisen, Amund Holm Hauboff, Martin Johansen, Jakob Sjursen, Prost Jon Atle Birkeland

1. rekke fra venstre: Menighetspedagog Berit Oskarsen, Thea Emilie Gulbjørnsen Lorentsen, Emilie Jeremiassen, Sara Marie Birkeland, Johanne Eliassen-Hamsund

KONFIRMASJON LØRDAG 1. JUNI KL. 11.00

Bak fra venstre: Kevin Tharmalingam, Kaja Paulsen, William Th Olsen,

3.rekke fra venstre: Karsten Bure Gabrielsen Norvang, Kim Alexander Iversen, Eva Marie Oppervoll Kongsbak, Brage Elias Paulsen, Noah Mausest Eriksen

2. rekke fra venstre: Prestevikar Aileen Zahl, Siril Selnes, Ida Marie Wedding Jacobsen, Magnus Petrusen Arnesen, Tom Jonny Isaksen, diakon Ingwill Ulveseth

1.rekke fra venstre: Leah Ulriksen, Alexandra Øverli Klykken, Kristina Karlstad, menighetspedagog Berit Oskarsen

(Foto: Knut Karlsen)

- At det du strever etter, makter du å være.
- At du aldri blir en kopi av noen annen, men er deg selv.
- At du virkeliggjør dine kvaliteter, som gjør deg så spesiell.
- At du ved å gi lærer gleden ved å ta imot.
- At det som gjelder er å lære av sine feil.

Jeg håper og ønsker...

- At du kan oppnå mye av det du drømmer om, og tenker at det er ikke så vanskelig som det ser ut til.
- At det alltid vil være et arbeid som du kan utføre.
- At solens lys vil skinne på deg.

Jeg håper og ønsker...

- At du må få mot til å stå for det du tror på, ro og besindighet, et varmt hjerte og humoristisk sans som hjelper deg i enhver situasjon.
- At du må få evnen til å fortsette med å vokse og lære etter hvert som livet forandrer seg, et positivt syn på fremtiden, kjærighet og støtte fra familie og venner.
- At du lærer å godta livet slik det er, selv med problemer og skuffelser.
- At du må finne tid til refleksjon og takknemlighet for alt du oppnådde på veien.

LA INGEN FORAKTE DEG

fordi du er ung, men vær et forbilde for de troende i ord og livsførsel, i kjærighet, tro og renhet. Ta deg særlig av skriftlesningen, formaningen og undervisningen, helt til jeg kommer. Forsøm ikke den nådegaven du har, den du fikk på grunnlag av profetiske ord da eldsterådet la sine hender på deg. Legg vekt på dette, lev i det, så alle kan se at du gjør fremskritt.

1. Timoteus 4. 12-15

(Foto: Knut Karlsen)

KONFIRMASJON LØRDAG 1.JUNI KL. 1330

Bak fra venstre: Håvard Johannes Johansen, Kristine Bernhardsen Haukefer, Tineah Åkre-Hatlehol, Teodor Brynjulfsen Randolph, Sigrid Lorentsen Fjelle, Aminda Brun Mathisen

2.rekke fra venstre: Mariell Valstad Thomassen, Sofie Vik Johansen, Torhild Holmgren Pedersen, Nora Marie Dahl, Kristian Eriksen, Diakon Ingwill Ulveseth

1.rekke fra venstre: Prestevikar Aileen Zahl, Andrea Marie Bock, Marina Engstad Eriksen, Mia Leirbekk-Mathisen, menighetspedagog Berit Oskarsen

KONFIRMASJON SØNDAG 2.JUNI

Bak fra venstre: Frida Celine Seim, Kasper Andreas Brun, Adrian Sara Kristiansen, Adrian Eriksen, Knut-Erik Hatlem, Andrea Krüger

1.rekke fra venstre: Prestevikar Aileen Zahl, Oline Isaksen, Jonas Bartholdsen Johannessen, Runar Alexander Timothy Nilsen-Jakobsen, Terese Høydahl Sundelius, Diakon Ingwill Ulveseth, Menighetspedagog Berit Oskarsen

(Foto: Knut Karlsen)

Våg å være ærlig,
våg å være fri,
våg å føle det du gjør,
si det du vil si.
Kanskje de som holder munn
er reddere enn deg.
Der hvor alt er gått i lås
må noen åpne vei.

Våg å være sårbar.
Ingen er av stein.
Våg å vise hvor du står.
Stå på egne bein.
Sterk er den som ser seg om
og velger veien selv.
Kanskje de som gjør deg vondt
er svakest likevel.

Våg å være nykter.
Våg å leve nå.
Syng, om det er det du vil,
gråt litt om du må.
Tiden er for kort til flukt.
Bruk den mens du kan.
Noen trenger alt du er,
og at du er sann.

Hans Olav Mørk

Kristusstatuen

Det fortelles om en merkvendig hendelse som ledet fram til en av de vakreste Kristusstatuene.

Bertel Thorvaldsen hadde fått i oppdrag å utsmykke en kirke innvendig. De tolv søylene som holdt taket oppe foran ved alteret, ga ham inspirasjon: helt foran i kirken ville han lage tre meter høye statuer som skulle forestille Jesu tolv disipler. I midten skulle selvfølgelig en mektig Kristusskikkelse stå, dobbelt så høy som de andre. For et mektig kunstverk det ville bli!

Statuene krevde flere måneders arbeid. Da de tolv disiplene endelig var ferdige, var det til slutt Kristusstatuens tur. Thorvaldsen arbeidet lenge og grundig for å få statuen akkurat slik han hadde forestilt seg den. Da han var ferdig, sto Jesus med blikket vendt opp mot Gud og armene løftet i bønn. Et storslått milde av Jesus som ber til sin Far for en ond og hard verden.

Det var med spent forventning Thorvaldsen vendte tilbake til atelieret morgenen etter at statuen var ferdig. Men så snart han så den lukkede døren inn til rommet der statuene sto, forsto han at noe hadde gått galt. Døren skulle ha stått åpen slik at gipsen kunne tørke raskt. Noen måtte ved en feiltagelse ha lukket døren, og nå var det en stor risiko for at Kristusstatuen var ødelagt. Og ganske riktig - gipsen hadde tørket så langsomt at hodet hadde sunket ned, slik at blikket nå var festet på bakken i stedet for vendt opp mot Gud. Hendene var ikke lenger strukket oppover i bønn, men hadde sunket ned mot gulvet. Flere ukers arbeid var forgjeves. Thorvaldsen betraktet bedrøvet statuen. Men han kikket igjen. Og nå så han plutselig at statuen, som overhodet ikke stemte overens med den visjonen han hadde hatt, i stedet var blitt en sannere Kristusskikkelse. En Kristus som ikke vendte seg fra menneskene, men som vendte seg mot dem med utstrakte armer.

Slik kom det seg at hver og en som besøker Vår frues kirke i København, blir møtt av Kristus med kjærlig blick og åpne armer.

Lunsj med Gud

EN LITEN GUTT BESTEMTE SEG EN DAG for at han ville treffe Gud. Han skjønte at det måtte være langt å gå for å komme til Gud, så han tenkte at det sikkert kunne være lurt å ta med niste. I spiskammeret fant han en pose med boller som han puttet ned i ryggsekken, sammen med en flaske bringebærsaft. Så var han klar for avmarsj.

Cirka tre kvartaler hjemmefra fikk gutten øye på en park hvor han stoppet for å hvile litt. Han slo seg ned på en benk ved siden av en gammel dame som også så ut til å trenge en hvil.

Gutten bestemte seg for å spise litt av nisten, men da han tok frem saftflasken, kom han til å tenke på at kanskje den gamle damen også var tørst. Hun smilte stort til ham da han ga henne saftflasken, drakk en slurk og leverte flasken tilbake. Hun smilte enda bredere da gutten tok frem bolleposen, og sammen spiste de hver sin bolle.

Resten av ettermiddagen satt gutten og den gamle damen og kikket på fuglene, drakk litt mer saft, pratet om litt av hvert og spiste boller. Da det begynte å bli mørkt, sa gutten ha det og trasket hjemover igjen.

Vel hjemme ble gutten møtt av moren sin, som så på ham og spurte: "Hva har du gjort i dag? Du ser usedvanlig glad ut!"

"I dag har jeg spist lunsj med Gud" svarte gutten gledesstrålende. "Og vet du - hun har det vakreste smilet i verden!" Omtrent samtidig kom den gamle damen hjem til seg selv. I trappeoppgangen møtte hun en nabo, som ikke kunne la være å spørre: "Hva har du vært med på i dag som har fått deg i så godt humør?"

"I dag har jeg spist lunsj med Gud," svarte damen lykkelig. "Og vet du - han er mye yngre enn man skulle tro!"

ALLTID ELSKET

DET ER BLITT NOE AV ET MANTRA for vår tid, at "hvis du ikke syns, så finns du ikke". Den som ikke er kjent, pen eller hele tiden viser seg fram, er ikke verdt noen ting.

For to tusen år siden spredte en mann et annet budskap. En gang ville alle de rike og veltilpassende menneskene i en by invitere ham på middag. Han takket nei. I stedet valgte han å spise middag hos den utstøtte og avskydde Sakkeus, som hadde gjemt seg i et tre for å slippe unna folkemengdens spott og spe.

En annen gang ville mannens venner føyse unna noen barn, som de mente kom til å forstyrre ham. Barna var ikke voksne, og altså ikke noe verd bortsett fra for denne mannen. Han tok i stedet barna på fanget og velsignet dem.

Da mannen ble korsfestet, som straff for synder han ikke

var skyldig i, ga han trøst og tilgivelse til røveren ved sin side. Forbryteren, hvis død ingen annen sørget over.

Et barn, en forbryter, en utstøtt. I alles øyne usynlige og uverdige. I Jesu øyne uvurderlige.

Hvis du er kjent, pen og viser deg fram, elsker Gud deg. Hvis du er anonym, hverdagslig og kjedelig, elsker Gud deg. Og hvis du er helt vanlig, middels pen og passelig interessant av og til, elsker Gud deg. "Gud må elske vanlige mennesker," sa Abraham Lincoln en gang, "siden han har laget så mange" I Johannes' første brev, kapittel 3, vers 1 står det: "Se hvor stor kjærlighet Faderen har vist oss: Vi får kalles Guds barn, og vi er det". Ikke noe av det du gjør, kan forandre på det faktum at du er barn av en konge. Et Guds barn - og alltid elsket.

DÅPSDATOER

I HAMMERFEST SOKN VÅR OG SOMMER 2019

Vi har dåpsgudstjeneste i **HAMMERFEST KIRKE** følgende datoer:

1., 15. 22. og 29. september
6., 13. og 20. oktober
3., 10., 17. og 24. november
1., 8., 15. og 22. desember

RYPEFJORD KIRKE:

29. september, 27. oktober, 24. november

Gudstjenesteliste for Kvalsund kirke:

07. JULI KL. 1100

Gudstjeneste med nattverd

04. AUG. KL. 1100

Gudstjeneste med nattverd

18. AUG. KL. 1100

Gudstjeneste med nattverd

01. SEPT. KL. 1700

Gudstjeneste med nattverd

15. SEPT. KL. 1100

Gudstjeneste med nattverd

Konfirmantenes innsamlingsaksjon

i april for Kirkens Nødhjelp samlet konfirmantene inn

kr. 30.823,-.

Gudstjenesteliste for Kokelv kirke:

01. SEPT. KL. 1100

Gudstjeneste med nattverd

Gudstjenesteliste for Hammerfest sokn i perioden 30. juni til 29. september 2019

Dato	Dag	Sted	Gudstjeneste	Kl.slett
30.06.19	3. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
30.06.19	3. s. i treenighetstiden	Rypefjord	Dåpsgudstjeneste	15.00
07.07.19	4. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
14.07.19	5. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Gudstjeneste med 50-års konfirmanter.	12.00
21.07.19	6.s. i treenighetstiden	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
21.07.19	6.s. i treenighetstiden	Slettnes	Gudstjeneste	16.00
28.07.19	7. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
04.08.19	8. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
11.08.19	9. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
18.08.19	10. s. i treenighetstiden ..	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
25.08.19	11. s. i treenighetstiden ..	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
25.08.19	11. s. i treenighetstiden ..	Rypefjord	Dåpsgudstjeneste	15.00
01.09.19	12. s. i treenighetstiden ..	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
08.09.19	13. s. i treenighetstiden ..	Hammerfest	Gudstjeneste m/Tro og Lys	12.00
15.09.19	14. s. i treenighetstiden ..	Hammerfest	Gudstjeneste m/konf.presentasjon	12.00
22.09.19	15. s. i treenighetstiden ..	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
29.09.19	16. s. i treenighetstiden ..	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
29.09.19	16. s. i treenighetstiden ..	Rypefjord	Gudstjeneste	15.00

Det kan komme endringer i gudstjenestelista. Se annonse i Finnmark Dagblad hver torsdag, eller gå inn på vår hjemmeside www.kirken.hammerfest.no

Liste til valg 2019 - Hammerfest menighetsråd

1. **Even Hermann Lund**, 68 år. Pensjonist

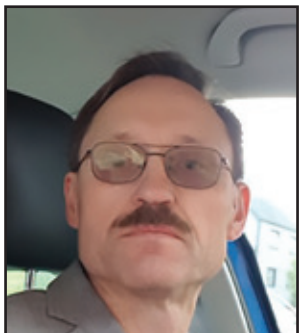
2. **Grete Holmgren Kiil**, 69 år. Pensjonist

3. **Kjell Kristoffersen**, 65 år Pensjonist

4. **Heidi Sætermo Daae**, 49 år Hjemmeværende

5. **Odd Arnfinn Oskarson**, 59 år Jurist

6. **Wenche Britt Enochsen**, 73 år Pensjonist

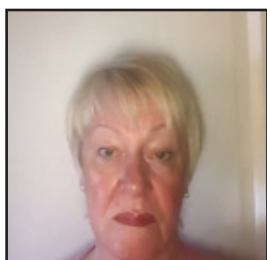
7. **Hans Mathias Ellingsen**, 71 år . Pensjonist

8. **Frøydis Arnhild Murberg**, 66 år Pensjonist

9. **Runar Enoksen**, 28 år. Opplæringskonsulent

10. **Rigmor Karin Solheim**, 67 år. Pensjonist

11. **Tina Anneli Navdal**, 47 år. Avdelingsleder

12. **Knut Harald Karlsen**, 53 år. Kunstner

13. **Roger Mortensen-Hansen**, 48 år Sjåfør

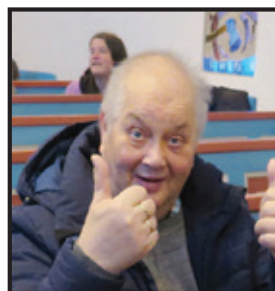
14. **Odd Arne Gutormsen**, 53 år. Kirketjener

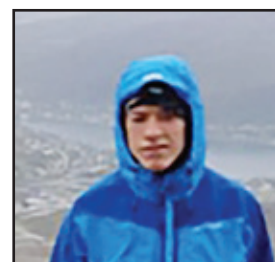
15. **Vigleik Johannes Østnes**, 70 år. Pensjonist

16. **Tor Magne Olsen**, 71 år. Pensjonist

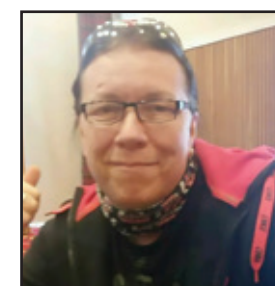
17. **Ivar Løkken**, 76 år.-Pensjonist

18. **Kim Adrian Zahl**, 18 år.Student

19. **Hans Kristian Østvik**, 66 år. Pensjonist

20. **Tommen Hermo**, 52 år. Brukerrepresentant

FORHÅNDS STEMMING

Hammerfest sokn:

KIRKEKONTORET

KIRKEGATA 21,

Hammerfest

(Gjenreisningsmuseet):

Tirsdag 13.08.2019 kl. 12.00 - 13.30

Tirsdag 20.08.2019 kl. 12.00 - 13.30

Tirsdag 27.08.2019 kl. 12.00 - 13.30

Tirsdag 03.09.2019 kl. 12.00 - 13.30

Tidlig morgen

Tidlig morgen, hvilket mot,
står opp på den ene fot.,
når nå ingen har fortalt
på hvilken fot det kan gå galt.

For å unngå denne felle,
sett dem begge parallele -
så blir dagen som den pleier,
uten tap og uten seier.

Dikt av Finn og Dagny Hall.

GAVER til Hammerfest menighetsblad

kan også gis på Vipps til

Hammerfest sokn
kode 83587.

Merkes «gave
til menighetsbladet».

Livsinstruksjoner

- ◆ Gi andre mennesker mer enn de forventer seg, og gjør det fordi du liker det.
- ◆ Ikke tro alt du hører, ikke bruk opp alt du får, og ikke sov så mye du har lyst til.
- ◆ Når du sier: «Jeg elsker deg», si det på ordentlig, når du sier: «Jeg er lei for det», se personen i øynene.
- ◆ Tro på kjærlighet ved første blick.

- ◆ Gjør aldri narr av andres drømmer.
- ◆ Elsk dypt og lidenskapelig. Du kan bli såret, men det er den eneste måten å leve livet helt og fullt.
- ◆ Snakk langsomt, men tenk fort.
- ◆ Ikke døm noen på grunn av slektningene deres.
- ◆ Hvis noen stiller et spørsmål du ikke vil svare på, smil, og spør i stedet: «Hvorfor vil du vite det?»

- ◆ Husk at den største kjærligheten og de største framgangene innebærer de største risikoene.
- ◆ Ikke la en liten misforståelse ødelegge stort vennskap.
- ◆ Når du oppdager at du har gjort en feil, rett den opp igjen straks.
- ◆ Smil når du svarer i telefonen, den som ringer hører at du smiler.
- ◆ Vær alene av og til.

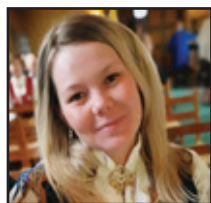
- ◆ Vær åpen for forandringer, men hold fast ved dine verdier.
- ◆ Avbryt aldri noen som viser deg hengivenhet.
- ◆ Vær en god og oppmerksom lytter.
- ◆ Tro på Gud, men lås bilen.
- ◆ Be, det fins en ubeskrivelig kraft i bønn.
- ◆ Reis en gang i året til et sted du aldri har vært.

- ◆ Lær deg alle regler, og bryt noen av dem.
- ◆ Husk at det beste forholdet er der hvor kjærligheten mellom to personer er større enn behovet den ene har for den andre.
- ◆ Vurder din egen fremgang i forhold til det du må avstå fra for å oppnå det.
- ◆ Nærm deg kjøkkenet og kjærligheten uforferdet.
- ◆ Ha det gøy, dans og syng og la humla suse.

- * Risiker mer enn det andre mener er trygt.
Vis mer medfølelse enn det andre mener er klokt.
Drøm mer enn det andre mener er realistisk.
Forvent mer enn det andre mener er mulig.

Kandidatene til menighetsråd i Kvalsund og Kokelv

KVALSUND MENIGHETSRAAD:

**KRISTINE
ANTONSEN
FIGENSCHOU**

- 25 år, assistent
på Kvalsund
sykehjem

**ANNE-MARIE
JOHANNESSEN**

- 80 år,
pensjonist

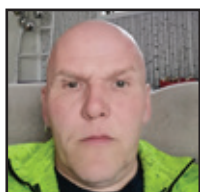
**PÅL-REIDAR
FREDRIKSEN**

- 64 år,
pensjonist

**UNN VIGDIS
NILSEN**

- 46 år, ufør

**TOR-ARNE
OLAFSON** 50 år
lastebilsjåfør

**BENTE S.
OLSEN** - 52 år,
kontorassistent på
Kvalsund skole

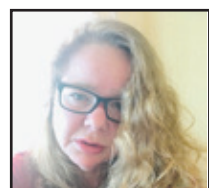
**ANNA HELENA
MATHISEN**

67 år, pensjonist

**HANNE
KRISTIN SARA**

- 53 år, sekretær
på servicekon-
toret Kvalsund
rådhus

**LENE RENATHE
HANEBOE**

- 50 år, Barne-
og ungdomsar-
beider

**JEANETTE
ELISE HUEMER**

56 år, første-
lektor på UiT,
sykepleier-
utdanningen

KOKELV MENIGHETSRAAD:

**ROALD ANDREAS
NILSEN** - 54 år,
Sivilingeniør

KJELL FASTE SJO
- 69 år, penjonist

**CAMILLA ELISABET
NILSEN** - 48 år, lærer
på Kokelv skole

JAN ARVID JOHANSEN
48 år, driftstekniker

**EDMUND BERNT
HENRIKSEN**

- 75 år, pensjonist

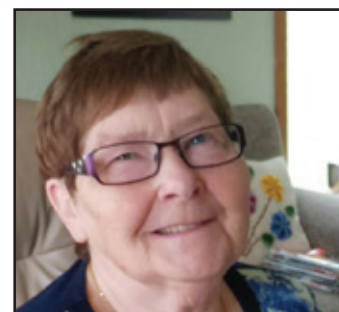

**ANN-HEGE
NIKODEMUSSEN**

- 51 år, renholdsopera-
tør Kvalsund kommune

TOR ARNE TAKNES -
59 år, barnehagelærer

**JORUNN KLARA ELIAS-
SEN** - 73 år, pensjonist

**ASTRID
SERINE
JOHANSEN**

- 71 år,
pensjonist

Dato og sted for forhånds- stemming:

Kvalsund kirkekontor,
Rådhusveien 18,
9620 Kvalsund.

TORSDAGER

fra kl. 12.00-14.00
i perioden
10. august til 6. september.

Sakramentenes rekkefølge

I vår kirke feirer vi hver søndag at Jesus er oppstanden og graven er tom! Påskedag er dagen hvor kirken får sin kraft, og hvor alle verdens kristne får sitt håp! Kraften kirken fikk fra påskedag er de gode nyhetene om at Jesus døde for alle våre synder, så hver den som tror på ham ikke går fortapt, men ha evig liv. Men denne kraften er ikke bare ord. Kirken har og fått hellige handlinger, som kan formidle Guds nåde fra himmelen ned til oss. Vi kaller disse hellige handlinger for sakramenter.

Dåpen, vårt første sakrament, det er vår åndelige vask, hvor vi blir rensset for verdens synd og skyld, og gjort klar til et liv i den kristne tro, herfra til det evige liv. Det er i dåpen at vi blir en del av Jesu kirke på jord, og menighetene vår i Kvalsund, Kokelv og Hammerfest. Nattverden, vårt andre sakrament, det er vårt åndelige påfyll, hvor vi spiser og har fellesskap med Jesus.

Og ting må skje i riktig rekkefølge. Hvis man ønsker å delta i nattverden, må man først være døpt i den treenige Guds navn.

For rekkefølgen i hva som skjer er viktig. Først vasker vi oss, så spiser vi. Først må vi døpes, så kan vi dele nattverden. Logikken i våre hellige handlinger følger logikken i våre hverdagssyssler. Slik som vi vasker hendene før vi spiser, slik vaskes vi i dåpsvannet før vi deler brødet og vinen i nattverden.

Hver gang du tar imot nattverden så sitter du til bord med Jesus på skjærtorsdag, og deler det siste måltidet med ham og alle de hellige i himmelriket. Måltidet er et fellesskap, men for å være en del av et fellesskap må du ha blitt invitert. Dåpen er vår invitasjon. Og når man har blitt invitert til alterringen, så kan du se at den er en halvsirkel hvor vi feirer nattverd, den andre halvdelen av sirkelen den er i himmelriket. Hvor de som har gått før oss til himmelriket kneler ned, og deler måltidet sammen med oss. Alterringen er stedet hvor

jord og himmel
møtes, og det
møtet skjer rundt

nattverdsmåltidet. Hvor døpte, både på jorden og i himmelen, feirer nattverden sammen.

I den tidlige kirken var nattverden hemmelig. Kirken kalte nattverden for et mysterium, og hva som skjedde under nattverden var noe kun de innvidde visste noe om. Og denne kunnskapen var noe som man først fikk opplæring om når man endelig ble døpt. Dette vet vi fordi denne praksisen skapte en del mistenksomhet mot kristne i Romerriket. Folk lurte på hva i all verden disse kristne drev med på søndager, og det gikk rykter om at de var kannibaler som spiste kjøtt og drakk blod! Og siden ingen kristne ville si noe om hva i all verden nattverden var, så vokste mistenksomheten mot dem.

Grunnen til at nattverden ble holdt så hemmelig, var fordi kirken oppriktig mente at nattverden var neste steg i en åpenbaring, og at den enkelte kristne ikke måtte få for mye informasjon på en gang. Man måtte forstå ting gradvis. Dessuten er nattverden et komplisert fenomen. Alt vi egentlig vet om hva nattverden er finner man i ordene Jesus ga oss: Han sa om brødet: Dette er min kropp, som gis for dere, og om vinen: dette er den nye pakt i mitt blod, som utøses for dere så syndene blir tilgitt.

I dag er ikke nattverden lenger hemmelig. Vi lukker ikke dørene og vi skrur ikke av lyset når vi feirer nattverd, men et prinsipp har vi fortsatt igjen: nattverden er fortsatt et måltid forbeholdt de som er døpt i den treenige Guds navn. Men vær ikke i tvil om at alle døpte mennesker er invitert til alterringen for å feire nattverden, både her og i himmelriket.

*Sogneprest i Kvalsund og Kokelv,
Vegard Loke Rønning*

Bålet

Kroppen er tung og sliten. Det er tid for å raste. Vi leter etter kvista og tør ved blant de krokete, værharde bjørkene. Begynner med tørrgress, bark og små kvister, tenner på, legger på ved.

Det knitrer lystig.

Den velkjente lukta av bål fyller lufta og setter lukt i klærne, lukt som vi tar med oss hjem og kan brukes til minner senere. Men nå er det bålrast. Lenge. Kaffe-kjelen hentes frem fra nederst i sekken, fyller med iskaldt elvevann og fersk kaffe.

Vi sitter klar med koppene, brødskiva og er litt stille først. Men når kaffen er klar, skiva fortært og bålet blitt full av rødgyldne glør går praten lett og fornøyd. Så mange ganger har vi vært i lag rundt bålet, akkurat slik vi sitter nå.

Bålet er mer enn bare et bål. Det er lukter, lyder og smaker og samtaler. Blikk og tanker. Bålet bærer tusenvis av minner.

Kilde: Med hjerte
i Finnmark.

Registrering av alt alt kirkeinventar

I februar i år ble jeg spurte av kirkevergen i Hammerfest, Ellen Johansen, om jeg kunne tenke meg å ta på meg oppdraget med å registrere alt av kirkelig inventar i Kvalsund og Hammerfest. Dette arbeidet går ut på å kartlegge alt det som kirkene våre sitter på av verdi og legge dette inn i Kirkebyggdatabasen. Dette er for å forebygge kunst- og kulturminnekriminalitet. Det er viktig at kunst og kulturminner registreres og fotograferes slik at stjålne gjenstander kommer tilbake til kirken. Når inventaret er registrert i Kirkebyggdatabasen, vil det være sporbart, noe som gjør det vanskeligere å omsette på det svarte markedet.

I mitt arbeid som menighetssekretær i Kvalsund og Kokelv sogn har jeg allerede registrert mye av det som finnes i kirkene her, og jeg var kjent med prosessen, men ting tar tid! Alt fra kirkesølv til bøker, møbler og kunst skal fotograferes, dokumenteres og registreres. Det skal og legges inn informasjon og historikk til alle kunst- og kulturminnegjenstander. Jeg ble noe overveldet av mengden arbeid som lå foran meg, og av alle de flere hundre bildene som skulle tas. Hvor skulle jeg i det hele tatt begynne? Det tok heldigvis ikke lang tid før det viste seg å være et utrolig spennende og lærerikt arbeid.

Kirkene våre her i nord har vært gjennom utrolig mye på kort tid. Gjennom bare 400 år har det i Hammerfest stått fem andre kirker før den som står der i dag, i tillegg til gravkapellet. Alle de gamle kirkene ble ødelagt av brann, men heldigvis har flere gamle gjenstander fra disse kirkene blitt bevart.

Jeg vil gjerne fortelle litt om noen

av de gjenstandene som for meg har vært mest interessante. Dette er kanskje stoff som allerede er kjent for mange, men var helt nytt for meg!

Da mannen min og jeg flyttet til Kvalsund i 2012 ble vi kort fortalt at altertavlen i Kvalsund kirke egentlig kommer fra en av de gamle kirkene i Hammerfest. Mer enn det ble det ikke fortalt den gangen. Det skulle ta nesten syv år før jeg leste i jubileumsskriften utgitt av Hammerfest menighetsråd i 2011, en bok jeg vil anbefale folk å ta en titt i. I boken står det at denne altertavlen fra 1838 ble reddet ut av den brennende kirken under bybrannen i Hammerfest i 1890. To modige menn fikk den ned og fraktet den til et trygt sted. Tavlen ble deretter flyttet til Kvalsund da kirka sto ferdig i 1892. Jeg lærte og at altertavlen fra Hammerfests første kirke (1620-1684) var altertavle i Kvalsund kapell fra 1763 til 1892. Hammerfest kirke fikk den tilbake da kapellet ble flyttet til Slåtten. Det er den altertavlen som i dag brukes i vigelskapellet i Hammerfest kirke.

En annen ting jeg gjerne vil trekke frem er en vakker alterbok, trukket i rød fløyel og med sølvbeslag. På forsiden er det et skilt med inskripsjonen "tilhører Hammerfæst Kircke Udi Findmarken". Boken er datert 1760 og ble gitt i gave av kjøpmann Peter Christian Buck og hans kjæreste Maria Elisabeth Kraft - to navn som stadig går igjen i Hammerfests historie. Buck tilhørte den eldste kjøpmannsslekten på stedet, en slekt som fremdeles finnes i Finnmark. Allerede som attenåring ble han «Oberhandelsbetjent» eller «overkjøpmann». Det var også han som fikk fraktet altertavlen som i dag henger på sideveggen

i vigelskapellet i Hammerfest kirke. Tavlen kommer ifra St. Marie kirken i hjembyen hans Helsingør i Danmark, og ble satt opp i Hammerfests tredje kirke i 1744.

På veggene i Hauen gravkapell kan man se åtte store malerier. Da jeg var med på befaringshelte i starten av dette prosjektet ante jeg ikke hvem som hadde malt de og hvor de kom fra. Som vi vet er kapellet fra 1937 og var det eneste bygget i Hammerfest som overlevde nedbrenningen av Finnmark. Det viste seg at maleriene ble malt av tidligere sogneprest Arne Godal. Han var sogneprest i Hammerfest fra 1923 til 1928, og var en kompetent maler. Maleriene var opprinnelig plassert på korveggen i Hammerfests femte kirke som sto fra 1893 til 1945, og ble reddet ut før kirken brant ned i 1944. Maleriene skal forestille Joel, Jeremias, Paulus, Peter, Matheus, Esaias, Kristus og Den gode hyrde. Det er visst også han som har malt Kristus-maleriet som i dag henger i våpenhuset i Hammerfest kirke. Dette maleriet hang inne på sakristiet i Hauen kapell, men ble flyttet til sin nåværende plass i 2018.

Sodoma og Gomorra DEL 2

Da lot Herren det regne ned over Sodoma og Gomorra svovel og ild fra Herren, ut av himmelen. Han ødela disse byene og hele sletten, alle dem som bodde i byene, og alt som grodde på marken (1. Mosebok 19;24-25).

Den viktigste indikasjonen på at Sodoma og Gomorra lå i Dødehavs-området er selvsagt de unike formasjoner med svovel som finnes der, som er tydelig beskrevet i den bibelske teksten. Hele området er dekket med et lag av svovel.

Til og med den romersk-jødiske historikeren Josephus skrev at Dødehavet og de øde omgivelsene skyldes ødeleggelsen av Sodoma og Gomorra.

I de fem ødelagte byene finner man lag med aske og andre klare tegn på en plutselig utslettelse. Bevisene som er funnet i

disse ruinene, tyder på at de er blitt utsatt for en kraftig ild. I Del 1 i denne korte serien skrev vi at de fem byene der Dødehavet nå ligger gjorde opprør og ble etter hvert nedkjempet. Men da Abraham hadde satt fri sin nevø Lot, fikk disse fem byene sin frihet, men bare for kort tid etterpå å bli rammet av den guddommelige dommen. Derfor kan det tenkes at disse byene ble ødelagt to ganger - første gang under krigen for selvstendighet, og andre gang ved Guds hånd.

Dette stemmer godt med nylige funn. Den ruinerte byen Numeira, som mange tror er det gamle Sodoma, ble ifølge Bryant G. Wood fra University of Toronto, lagt i grus to ganger, først i krig og så av en naturkatastrofe. Talmud skrivet at de to hendelsene skjedde med 26 års

mellomrom. Wood konkluderer også med at disse to hendelsene må ha skjedd med mer enn 20 års mellomrom.

Arkeologi ser derfor ut til å støtte, i det minste delvis, den bibelske beskrivelsen av Dødehavet og at de nåværende forholdene er resultatet av at Gud utslettet disse to syndige byene. Fordi byene ligger i dagens Jordan er det imidlertid vanskelig å foreta videre undersøkelser. De jordanske myndighetene er ikke alltid glad for at den bibelske fortellingen viser seg å være sann fordi den bare forsterker Israels krav på Det hellige land medregnet store deler av Jordan ■

MICHAEL SELUTIN

*Artikkel – Sodoma og Gomorra
From the News paper-Israel Today,
Januar 2019 JERUSALEM*

Realiteter

Gud griper inn mirakuløst for enkelte - endog FØR de har lært ham å kjenne. For eks. Saulus på Damaskus veien. Gud som ser enden fra begynnelsen, vet hvem som kommer til å søke ham. Skriften sier at englene sendes til slike (Heb. 1,14)

Følgende beretning har 100% pålitelige referanser. Det er nemlig hovedpersonen selv - Tor Oljemark, som står bak dette usedvanlige vitnesbyrd.

Jeg ble født i Helsingfors. I en alder av 20 var jeg ferdig utdannet reklametegner og litograf. Men på samme tid begynte vinterkrigen i Finland, og det skulle ikke gå lang tid før jeg ble innkalt til tjeneste for landet mitt - sammen med mine tre brødre. Vi skulle kjempe mot en overmektig inntrenger. Mine to eldste brødre dro straks til fronten, mens min tvillingbror og jeg dro til byen Vasa på rekruttleir. Her var vi i tre uker før vi ble fraktet til byene Viborg og Karelen.

Derfra måtte vi dra østover - på ski. Før vi nådde frontlinjen, møtte vi en hestekolonne på 40 hester. Hver hest trakk en slede med en presenning trukket godt over. Først forstod vi ikke hva dette var, men senere fikk vi greie på det: Det var unge gutter som etter få timers kamp var blitt drept. Døde og stivfrosne ble de fraktet tilbake fra frontlinjen. Noen kristen var jeg ikke på den tid. Men jeg var gjenstand for mange forbønner - særlig fra min far. Ja, jeg ba selv også om at Gud måtte beskytte både meg og mine brødre i krigen. Men jeg visste absolutt ingenting om Jesus.

Vi opererte på Hangøfronten. Som artilleriløytnant i en kommandosentral, holdt jeg akkurat på å gi korrigeringer til kanonbatteriene, da jeg plutselig hørte en røst som sa:

"Tor, skynd deg ut!" Jeg snudde meg straks og spurte hvem det var som ba meg å gå ut. Var sikker på at det var en av soldatene. Men de så bare forbauset på meg. Ingen hadde snakket til meg. Så var det vel bare innbilning da, tenkte jeg, og fortsatte arbeidet. Men da hører jeg denne stemmen igjen: "Tor, skynd deg ut!"

Da ble jeg redd. Jeg bøyer hodet, folder hendene og ber på denne må-

ten: "Herre Gud, hvis jeg holder på å bli syk, må du hjelpe meg. Men hvis det er du som taler til meg, så ber jeg deg å tale én gang til!" Umiddelbart kom stemmen igjen, for tredje gang: "Tor, skynd deg ut!"

Da var det nok. Jeg går øyeblikkelig mot døra, griper i farten en forbauset kamerat, drar han med meg, og går ut.

Vi hadde ikke kommet mer enn ca. 15-20 meter fra huset, da vi hører et fiendtlig bombefly nærme seg.

Sekunder etter er flyet over oss og slipper laster.

Vi kaster oss flate ned på bakken. Bombene treffer kommandosentralen - huset vi nettopp hadde forlatt!

Og vi hører fryktelige drønn, eksplosjoner og hjerteskjærende skrik. Bare et øyeblikk etter var alt over - og det ble uhyggelig stille. Vi reiser oss sakte, og får da se bygningen

forvandlet til en eneste brennende ruin.

De 20 andre unge soldatene ble drept momentant.

Jeg har ingen menneskelig forklaring på det som skjedde.

Det er imidlertid et faktum at mitt liv ble spart.

Herrens røst reddet meg og min kamerat.

Advarselen fra den evige verden nådde mitt øre. Min fars bønner ble hørt!

Like etter våpenhvilen mellom Sovjet og Finland ble inngått i 1944, ble jeg sendt hjem. Det ble en søkende og usikker tid på mange måter - både åndelig og rent menneskelig.

Etter ca. 2 år i denne tilstand, kom jeg over en annonse i en finsk avis, der et norsk firma i Moss søkte etter en ung mann med min utdannelse. Impulsivt søkte jeg .. og fikk ansettelse!

Etter diverse vansker, kom jeg på denne måten til Norge, som en meget ung mann. Sjefen på min nye arbeidsplass viste stor vennlighet. Men det som betydde mest for meg i den tiden, var nok kontakten jeg fikk med et troende par fra Metodistkirken.

Jeg var fortsatt svært ukjent med innholdet i kristentroen, men vennligheten til disse menneskene gav meg tillit.

Den første julaften i Norge glemmer jeg aldri.

De kristne vennene ba meg hjem for å feire høytiden sammen med dem. Og først takket jeg ja til innbydelsen.

Men da tiden nærmet seg da jeg skulle gå, ble det umulig for meg. Ble bare sittende

Okhaldhunga times - mai 2019

Kristin og Erik Bøhler
Foto: Helge R. Johnsen

Vi kommer fra Bærum, men bor og jobber nå i Okhaldhunga i Nepal. Vi har tre voksne sønner. Kristin er utdannet barnepleier og menighetssekretær og har ansvaret for sosialkontoret og ernæringscenteret i Okhaldhunga. Erik er utdannet barnelege og er overlege på sykehuset i Okhaldhunga. På 80-tallet jobbet vi for Santalmisjonen i Bhutan. I Okhaldhunga Times skriver vi om arbeidet vårt ved sykehuset og de menneskene vi møter.

KJÆRE VENNER

Okhaldhunga School of Health Sciences. Høres ikke det flott ut? I over et år har vi arbeidet med å starte sykepleieskole her ved sykehuset. Og så ble det mere enn som så! «Okhaldhunga School of Health Sciences» er det offisielle navnet på skolen, som foreløpig har bare én linje, og det er i sykepleie. Men som navnet indikerer vil det komme flere i årene framover, antagelig først en linje for Health Assistants, senere kommer laboratorietekniker-linje og andre.

Den 8. april 2019 ble skolen høytidelig åpnet. Her er de tjue studentene på første sykepleierkull i midten. Alle er

kasteløse jenter som har fått så gode karakterer, og kommer fra en så fattig bakgrunn, at de har fått stipend av staten som dekker både studieplass, husrom og mat gjennom hele studieperioden på tre år. Rundt dem står skolens nytilsatte lærere, og ulike politiske og andre ledere i distriktet.

Historien om Florence Nightingale, som la grunnlaget for moderne sykepleie basert på erfaringer fra arbeidet med

sårede soldater under Krimkrigen på 1850-tallet, er fremdeles en viktig inspirasjon for sykepleierne våre. Her er de nytilsatte lærerne ved skolen samlet rundt hennes portrett rett før åpningsfesten.

Tradisjonell nepali sang og dans er med ved alle høytidelige anledninger, her er det unge leger og helseassistenter som opptrer.

Vår uoppslitelige direktør Tuk har mesteparten av æren for at sykepleierskolen nå endelig kan starte. Som vår lokale Harald Hårfagre hadde han latt hår og skjegg gro gjennom hele året. Han var ganske nedgrodd da han holdt åpningsstale for skolen, men dagen etter viste han seg i ny og yngre versjon, her sammen med de nye studentene ved inngangen til skolen. Mange måneders innsats kronet med seier!

Første skoledag

Dagen etter åpningsfesten. Tjue spente studenter ved pultene, og nesten like spente lærere som skal presentere seg. Dette har vi ikke gjort før.

Tre av tusen

Vi vil jo bli kjent med de nye studentene. Her er fem av dem på besøk hjemme i stua vår, og fem andre viser fram sine nye skoleuniformer.

De fortalte om opptaksprøven de hadde kommet gjennom for å komme inn og få fullt statlig stipend, som alle på dette kullet har: Det var separate opptak i hver av landets provinser. Hver av dem hadde over tusen søkere, men kunne ta inn bare tre kandidater. Så dette er kremen, jenter som har vunnet

en tøff seleksjonsprosess. Dem venter vi oss mye av!

På tvers

Keisersnitt er verdens viktigste og mest livreddende operasjon. Så viktig at den danner grunnlaget for den beste definisjonen av hva et sykehus egentlig er: Det er et sted der man alltid kan tilby pasienter å få gjort keisersnitt, uansett tid på døgnet eller året. «Sykehus» som ikke lever opp til det, fortjener ikke navnet.

Ikke desto mindre: Som alt godt, kan også keisersnitt misbrukes. Det finnes private sykehus i dette landet der mer enn 80% (!) av alle fødsler skjer ved keisersnitt. Det gir eierne og legene bedre inntekter enn normale fødsler. God business. Men kvinnene og barna må betale regningen, både i form av penger og risiko for komplikasjoner.

Her i Okhaldhunga har vi kontinuerlig beredskap for keisersnitt. Og av de 1 250 fødslene vi har i året, skjer under 200 som keisersnitt. Det er mye trygghet å føde normalt, når det går an. Men hvis barnet f.eks. ligger på tvers, går det ikke an. Så hvordan kan flere hjelpes til å føde normalt? - Vi må snu barna rundt! Dette er en gammel og anerkjent metode, men den brukes omtrent ikke i Nepal.

Da hun kom til sykehuset rett før termin lå barnet i tverrleie, og kunne derfor ikke fødes normalt. De var redde for en operasjon, og ba oss

prøve å snu barnet. Jeg har gjort det mange ganger, men det lykkes ikke alltid. Denne gangen gikk det!

Så satte vi i gang fødselen umiddelbart, og neste dag var barnet født, på tryggeste måte. Ved morgenvisitten ble vi tatt imot av en storfornøyd familie, inklusive nybakt storebror. De delte sin glede, og en stor boks sjokolade, med leger og sykepleiere.

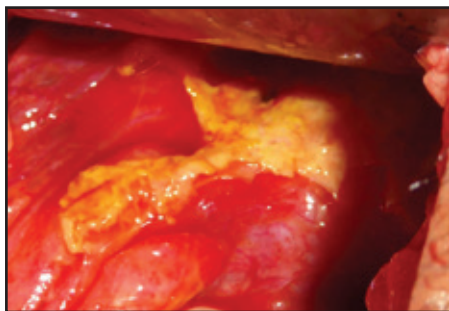
Mange slags arbeid på Operasjonsstua

I dag kom en mann med akutte magesmerter og dette rgt. bildet, som viste luft under mellomgulvet

Da er det samling på operasjonsstua så fort vi kan...

... Og vi fant det vi trodde

Her er det hull på magesekken, altså et «sprukket magesår». Fordi diagnosen ble stillet fort var det rimelig lett å lukke hullet, og legge en lapp av fettvev over.

Pasienten gikk hjem etter noen dager, og lovet seg selv og alle andre at han aldri skulle drikke alkohol mer!

I går ble det vasket vinduer og pyntet på utsiden av operasjonsstua, etter at dagens øvrige program er over. Staben på operasjonsavdelingen er opptatt av å ha det rent og pent rundt seg.

Og som alltid i Nepal: Pynt betyr pene blomster bokstavelig talt i bøtter og spann.

Men du må stille deg i kø en tidlig morgenstund!

Sykepleier i strekk

Vi legger færre pasienter i «plasterstrekk» nå enn før, fordi mange av dem nå blir operert. Likevel er det viktig å kunne legge slikt strekk på en skånsom og god måte, særlig på små barn. Vi hadde nettopp en undervisningstime om dette, og her trener sykepleierne på Barneavdelingen på å legge hverandre i strekk. Nyttig, og morsomt.

Ernæringskurs for Child-To-Child – lærere.

Landsbyhelsearbeidet vårt har et helseprogram for skolene i distriktet her. En «helselærer» lærer opp elevene, som så skal lære sine medelever og sine familier hjemme. Nå var fjorten slike lærere fra forskjellige skoler hos oss på kurs.

Her holder jeg en alternativ matpakke, en pose med ristede soyabønner, mais og ris. En neve av hver ingrediens i lunsjposen redder dagen. Vi løftet fram matpakkas velsignelser. Mange barn her kjøper gjerne en kjekspakke i stedet for matpakke, og det er ikke sunt.

Og vi snakket NED bruken av brus. Den har plutselig tatt over rollen fra te og øl på arbeidsplassene. Øl er jo ikke bra,

men nå drikker de brus ute på jordene. Det spanderer jordeierne. Og hva fører det til? En kjempe-økning av antall diabetes-tilfeller! Diabetes hos fattige dagarbeidere. De er tynne slitere, svært forskjellige fra diabetespasienter i vest, men det er ikke lett å holde strenge dietter når man først og fremst er glad for å mette magen i dag.

Fra Bhutan

Igjen har vi vært så heldige å få besøk av en gammel venn fra Bhutan. Kunzang vokste opp i en nabolandsby til Riserboo, og nå har han vært her i Okhaldhunga i noen dager. Gjennom mange år har han gjort en stor jobb både med språk og som leder. Det var en stor opplevelse for oss å ha ham blant våre venner her både i kirken og hjemme, og se søsken fra Bhutan og Nepal møtes og inspirere hverandre.

Guds Føtter

I Nepal kalles slikt sollys for Guds føtter. Jeg blir alltid så takknemlig når jeg ser dette som minner oss om at han virkelig har satt sine føtter på vår jord og at han fremdeles berører vår jord. Denne kvelden omsluttet Han Okhaldhunga med sin kjærlige berøring

HILSEN KRISTIN OG ERIK

PS. Vi prøver å legge ut oppdatert nytt herfra på Facebook, på siden «Kristin og Erik i Nepal». Velkommen på besøk der.

Hjelp oss å fylle de nye bygningene med gode tjenester for folket i Okhaldhunga. Da brukes Normisjons kontonummer: 1503.02.13537. Overføringen må merkes: «Okhaldhunga Sykehus, Nepal». Du kan også gi med kort her.

FINNMARK

I dette nummeret tar jeg dere lesere med hele 80 år tilbake. Det blir ikke noe kirkehistorie denne gangen. Jeg har en geografi bok for folkeskolen som ble godkjent av Kirkedepartementet i skriv av 11.11 1939.

Denne boka tilhørte mannen min Noralf, og følgende står skrevet om Finnmark:

Finnmark er den nørdeste delen av Norge. Fjella er lågere her enn i Nordland og Troms, og landet er mere nakent og mindre grøderikt.

Kysten i den sørligste delen har skjærgård og flere store øyer. Lengst nord og østetter er det ingen skjærgård. Kystfjella stuper ofte loddrett ned i sjøen. Det er øde og værhardt der ute. Her og der gror det litt gras og noen blomster, og i lune kløfter kan det vokse litt fjellbjørk med krokete og vridde stammer. Ellers er det bare nakne fjell med store steiner og urer. I noen bukter ligger små klynger av hus. Det er fiskeværa. Av dem er det mange.

Fra ishavet kommer i april, mai og juni en liten laksefisk, lodda, inn til Finnmarkskysten for å gyte. Etter den følger store stimer av grådig torsk, de kaller den loddetorsk eller finnmarkstorsk, og den fisker de da i store mengder. Men fisket kaller de for loddefisket. Om sommeren og høsten fisker de mye sei. De driver også fiske på bankene i Ishavet. Fiske er den viktigste næringen i Finnmark.

Her og der gror det litt gras og noen blomster, og i lune kløfter kan det vokse litt fjellbjørk med krokete og vridde stammer.

Inne i fjordene og dalene er det mer lunere og mer frodig. Her er dyrka jord og noe skog. Men det meste av Finnmark er øde, låge fjellvidder, Finnmarksvidda.

Alta ligger inst ved Altfjorden. Her er det furuskog og dyrka jord. De holder mange kyr og avler mye høy og poteter. Noen år blir bygget modent. Ved det øvre løpet av Altelv er finnebyen Kautokeino. Fra Alta kjører de med rein og pulk

om vinteren. Det tar to -tre døgn. De må derfor overnatte i fjellstuer, som staten har bygd.

På ei naken øy nordøst for Altfjorden ligger Hammerfest (3700), den nørdeste byen på jorda. Den har livlig handel og driver fangst i Nord-Ishavet. I nærheten av Hammerfest er den nørdeste bjørkeskogen på jorda, men trærne er små og krokete.

Lengst nord ligger Magerøya med Nordkapp, det nørdeste punktet i Norge. Om sommeren er det mange turister som kravler oppetter den bratte stien som fører opp til den flate toppen på Nordkapp. På Magerøy er det flere fiskevær. Det største heter Honningsvåg.

Etter den følger store stimer av grådig torsk, de kaller den loddetorsk eller finnmarkstorsk, og den fisker de da i store mengder.

Lengst øst ligger Porsangerfjorden, Laksefjorden, Tanafjorden og Varangerfjorden. Ut i Tanafjorden renner Tana. Et stykke ovanfor utløpet er den grense elv mot Finland. Tana er brei og grunn og har ikke fosser. En kan derfor stake seg oppetter elva i båter, heilt opp til finne-byen Karasjok, som ligger ved en sideelv til Tana.

Vardø (3000) ligger på ei flat øy lengst i øst og er et av de eldste fiskeværa i Finnmark. Her er den nørdeste festninga på jorda. Byen har handel med Russland og driver fangst i Nord-Ishavet.

Sønna for Vardø skjærer Varangerfjorden seg inn fra øst. På nordsiden ligger Vadsø (2600). Her bur mange kvener.

Landet sønnafør Varangerfjorden kaller vi Sør-Varanger. Pasvikelva og Jakobselva er grenseelver. De munner ut i Varangerfjorden. Pasvikelva går gjennom mange innsjøer og er vassrik. Ved elvebreddene vokser furuskog.

I fjella nær elva er det store lag jernmalm. Den blir sprengt ut og sendt med jernbane til Kirkenes (3500).

I fjella nær elva er det store lag jernmalm. Den blir sprengt ut og sendt med jernbane til Kirkenes (3500). Her knuser de malmen til fint pulver, og store magneter skiller ut den jernholdige malmen. En del av pulveret blir brent i store ovner til firkanta stykker.

I Finnmark bur nordmenn, finner og kvener. Finnene er eldste folket der oppe, sjøl kaller de seg for samer. De fleste bur langs kysten og driver fiske. Vi kaller dem sjøfinner, noen av dem bur i gammer, små hytter av bjørke-stammer som er stilt på skrå med torv, jord og stein utpå. Andre finner kaller vi elvefinner. De bur ved elvene, særlig ved Tana, og er gardbrukere og fiskere. De bur i tømmerhus. Så har vi fjellfinnene. De fleste av dem bur i telt med et røykhol i toppen. De flytter fra sted til sted med reinene sine. Om vinteren bur mange omkring Karasjok og Kautokeino. Om sommeren drar de til kysten. Av reinen får finnene nesten alt de trenger til føde og klær. Finnebarna går i norske skoler, og mange av dem, også norske barn, bur på skolen i flere måneder av året.

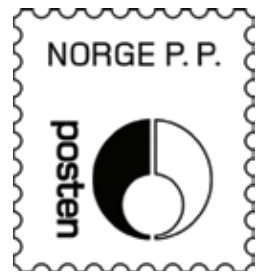
Kvenene er kommet fra Finland. De er store, sterke, og bur sammen i grender, de fleste omkring Varangerfjorden. De driver fedrift og fiske og lever på lag som nordmennene.

-aln-

 Båt og Motor as 1975 - 30 år - 2005 www.batogmotor.no - Havneveien 30/32 Telefon: 78 40 77 50 - Telefax: 78 40 77 60	 Polarbase NORSEAGROUP Tlf. 78 42 17 00	 HLF Hammerfest & Kvalsund Et lokallag i Hørselshemmedes Landsforbund
 Bohus HENRIKSEN	 For deg som vil noe. Tlf. 78 40 79 00 - www.accountor.no	 - helt i nærheten - MIDT I SENTRUM - Tlf. 91249954
 - frodige blomster året rundt Sjøgata 6, Nissen Hammerfest Senter Tlf. 78 41 49 75	 LHL Hammerfest Landsforeningen for hjerte- og lungesyke Tlf. 986 26 061 - 917 61 147	 Finnmark Ressursselskap AS Postboks 6, 9610 Rypefjord Tlf. 48 09 66 00
 Postadr: Postboks 25, 9610 Rypefjord Besøksadr: Leirvikhøyda 8, 9610 Rypefjord T: 78 42 75 39 - M: 906 76 853 - 24t vakttelefon: 78 42 75 20	 Strandgata 22, hammerfestingen.no Tlf. 906 99 600	 Strandgata 58 A, 9600 Hammerfest Tlf: 78 41 93 00
 BADMILJØ BEST PÅ BAD JONASSEN RØRSERVICE AS Storsvingen, 9510 Rypefjord Tlf. +47 78419311	 JØLSTAD Hammerfest begravelsesbyrå Pål Blix-Johansen Vakttelefon 78 42 98 00 www.jolstad.no Begravelsesbyråkjeden Jølstad	 BIL & BO Hammerfest Tlf. 78 42 95 80 • Fax: 78 42 95 88
 Holmen Transport Hammerfest ...din transportør i Snøhvitbyen holmtran@online.no Mobil 917 98 692	 HAMMERFEST ENERGI	 COMPANY MENSWEAR Nissen Hammerfest Senter Tlf. 78409700
 G.HAGEN G.HAGEN EIENDOM libris kontorspar sport 1 MIX G.HAGEN GULL • LØY • GLASS		 J. Sjøgren & Sønner 1946 70 år 2016 Mobil 48143747 Kontor 78422020

Returadresse:

Hammerfest
Kirkekontor,
Pb. 70,
9615 Hammerfest

I østen stiger solen op:
Den spreder guld på sky,
går over hav og bjergetop,
går over land og by.

Den kommer fra den favre kyst,
hvor Paradiset lå;
den bringer lys og liv og lyst
til store og til små.

Den hilser os endnu så smukt
fra Edens morgenrød,
hvor træet stod med evig frugt,
hvor livets væld udflød.

Den hilser os fra lysets hjem,
hvor størst Guds lys oprandt
med stjernen over Betlehem,
som østens vise fandt.

Og med Guds sol udgår fra øst
en himmelsk glans på jord,
et glimt fra Paradisets kyst,
hvor livets abild gror.

Og alle stjerner neje sig,
hvor østens sol går frem:
den synes dem hin stjerne lig,
der stod ved Betlehem.

Du soles sol fra Betlehem!
Hav tak og lov og pris
for hvert et glimt fra lysets hjem
og fra dit Paradis!

